ചൈത്രാവതാരം

B 8480

UNIVERSITY OF TRIVANDRUM

വിദ്വാൻ പി. ജി. നായർ,
തുലങ്ങാട്ട്.

ചൈത്രാവതാരം.

PRESENTED BY:
SRI M. K. VASUDEVAN NAIR
MANIYARA VEEDU
MALAYINKIL

For favour of Consideration by the Board of Studies

വിദ്വാൻ പി. ജി. നായർ,
ആലങ്ങാട്.

First Impression 500 Copies.

March 1946
Meenam 1121.

All rights reserved by the author.

Price Rs. 1/8.

S. G. Press, Parur.

SREE KRISHNA VILASOM GRANDHASALA
TRIVANDRUM
MALAYALAM
9340
E.840

PRESENTED BY:
SRI M. K. VASUDEVAN NAIR
MANIYARA VEEDU
MALAYINKIL

അവതാരിക.

ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിനു് അവതാരിക പലപ്പോഴും അനാവശ്യമായ ആഡംബരമായി എനിക്കു തോന്നാറുണ്ടു്. അവ മിക്കവാറും എഴുതുന്നവരുടെ ആത്മാത്ഥതയ്ക്കു് ഉരകല്ലായിമാത്രം ഗണിക്കപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. എങ്കിലും സാഹിത്യം വിഭിന്നഗതിക്കു വശഗമാകുമ്പോൾ തത്സരണിയിൽ ഒരു ചൂണ്ടിപ്പലകയുണ്ടായിരിക്കുന്നതു് പലപ്പോഴും ഉപകാരപ്രദവുമാണു്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു് അവതാരികയെഴുതുന്നതിനു ഞാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായതും.

ഭാഷാസാഹിത്യം അഭിനവമായ അതിരിട്ടു വിഭജിച്ചുവയ്ക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം ഇക്കാലത്തു ചിലർക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. പഴയതൊക്കെപ്പഴിക്കുക; പുതിയതൊക്കെപ്പുകഴ്ത്തുക; ഇതാണു് അവർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന നയം. വാസനയും പാണ്ഡിത്യവും തികഞ്ഞ കാളിദാസപ്രഭൃതികളായ മഹാകവികളേയും അവരുടെ ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നു് തട്ടിത്താഴത്തിട്ടു ചവിട്ടുന്നതിനു് ഇവരിൽ പലരും അഗ്രഹിക്കുന്നു. ആ മഹാകവികൾ ഉന്നതങ്ങളായ ആദർശങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും, മനുഷ്യന്റെ അധ്യാത്മചിന്തയെ തട്ടിയുണർത്തുകയും, വായനക്കാരെ ആനന്ദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. മനുഷ്യൻ മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ ആഹാരാദിചതുഷ്ടയംകൊണ്ടു മാത്രം തൃപ്തിപ്പെടുന്നതെന്നു് തൽക്കവികൾക്കു് അഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. തന്നിമിത്തം ഭൂമിയുടെ ഉപരിതലത്തിൽ ഇഴഞ്ഞുനടന്നു് ഉദരപൂരണത്തിനു ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യകീടത്തിന്റെ സന്തോഷസന്താപാദി

കളെ കണ്ടിച്ചു കൂട്ടി നക്രബാഷ്പം ചൊരിയുകയും ഗ്രന്ഥം തുള്ളുകയുമല്ല അവർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. സാഹിത്യം സങ്കല്പ സൃഷ്ടിമാണെന്നും, അതു് ബാഹ്യവും ഭൈഹികവുമായ വസ്തു വിഷയങ്ങളെ അവലംബിക്കാതിരിക്കുന്നിടത്തോളം ഉൽകൃഷ്ടതരമാണെന്നും അവർ കരുതിപ്പോന്നു. അനുഭവത്തേക്കാൾ ആദർശത്തിനും, ഐഹികത്തേക്കാൾ പാരത്രികത്തിനും, വേദനയേക്കാൾ ആനന്ദത്തിനും ഉതകിയ സാഹിത്യസന്തതികളാണു് അവരുടെ സൃഷ്ടികൾ. കവിയുടെ കലാകൗശലം വസ്തുവിഷയങ്ങളെ അതിക്രമിച്ചിരിക്കണമെന്നുള്ള തത്വം അവർ മുറുകെപ്പിടിച്ചിരുന്നു. തന്നിമിത്തം പ്രാതിപാദ്യവിഷയത്തേക്കാൾ പ്രതിപാദനരീതിക്കാണു് മഹാകവികൾ പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിരുന്നതു്. കരിങ്കല്ലുകൊണ്ടു 'കരിമാടിക്കുട്ടന്മാരെ'ക്കൊത്തിവയ്ക്കാതെ അവർ മണ്ണുകൊണ്ടു് ദേവപ്രതിമകൾ സൃഷ്ടിച്ചു; ഘനമുള്ള ആശയങ്ങളെ കലയുടെ നേരിയ മൂടുപടംകൊണ്ടു മറയ്ക്കാതെ ആശയങ്ങളെ ഉപകരണങ്ങളാക്കി കലയുടെ സൗന്ദര്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി.

സാഹിത്യം സൗന്ദര്യവുമായുള്ള കൂട്ടുകെട്ടു് ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നാണു് ഇന്നു് ഒരു കൂട്ടക്കാർ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതു്. രസാത്മകമായ വാക്യമാണു് കാവ്യമെന്നുള്ള പ്രാചീനാഭിപ്രായമല്ല, വിദേശത്തുനിന്നും ഇറക്കുമതിചെയ്യപ്പെട്ട ജീവിതവിമർശമാണു് കാവ്യമെന്ന ഒരു സങ്കുചിത നിർവ്വചനമാണു് പുരോഗമനസാഹിത്യക്കാർക്കു് അഭിമതമായിട്ടുള്ളതു്. ലോകത്തിൽ അസമത്വം നിമിത്തം ഭ്രരിപക്ഷം ജനങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന ദാരിദ്ര്യം മനുഷ്യന്റെ സകലവിധത്തിലുള്ള കഷ്ടതകൾക്കും നിദാനമാണെന്ന കരുതി അതിനെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഉപകരണമായി മാത്രം അവർ സാഹിത്യത്തിന്റെ ബാഹ്യരൂപം സ്വീകരിച്ചിരിക്കു

ന്നു. സമുദായത്തിന്റെ അധോഭാഗത്തെമാത്രം നിരീക്ഷിക്കുകയും, ഉത്തമങ്ങളായ ആദർശങ്ങളെ ഉന്മുഖീകരിക്കാതെ ഗംഗാനദിപോലെ അധോമുഖമായിപ്പായുകയും, കലകളെ അധഃപതിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സാഹിത്യരീതിക്ക് പുരോഗമനസാഹിത്യമെന്നുള്ള നാമത്തേക്കാൾ അധോഗമനസാഹിത്യമെന്നു പറയുന്നതല്ലേ അധികം യുക്തമായിട്ടുള്ളതെന്നു് അതിയം സംശയിക്കാവുന്നതാണു്.

ഞാൻ ഇത്രയും ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനിടയായതു് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ വിഷയം മനസ്സിൽ വച്ചുകൊണ്ടാണു്. മഹാരാജാക്കന്മാർ, പ്രഭുക്കന്മാർ, വൈദികന്മാർ മുതലായി ഇന്നു സമുദായത്തിൽ ഏറെക്കുറെ ഉയർന്നിലയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവർക്കും സാമാന്യജനങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ കാവ്യത്തിനു വിഷയമായിത്തീരുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നു മാത്രമേ ഞാനിവിടെ വാദിക്കുന്നുള്ളൂ. ചൈത്രാവതാരം ആ നാമംതന്നെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ മഹാരാജപ്രശസ്തിപരമായ ഒരു കാവ്യമാണു്. ഇതിൽ കേരളത്തിന്റേയും, തദ്ദേശമായ വഞ്ചിഭൂമിയുടേയും സൗന്ദര്യവും മാഹാത്മ്യവും, തിരുവിതാംകൂർ രാജകുടുംബത്തിന്റെ പ്രാചീനകാലം മുതൽക്കു് ചിത്തിരതിരുനാൾ പൊന്നുതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ രാജസ്ഥാനാരോഹണംവരെയുള്ള ഭരണചരിത്രവും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. രാജകുടുംബത്തിന്റെ ചരിത്രാതീതകാലം കവി ഭിങ്മാത്രമായി സ്പർശിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. അനിഴം തിരുനാൾ മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവിന്റെ കാലംമുതൽക്കു് വേണാട്ടു ഭരിച്ചിട്ടുള്ള സകല മഹാരാജാക്കന്മാരും മഹാറാണികളും, അവരിൽ ഒരോരുത്തരും ഈ നാട്ടിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രധാന പരിഷ്കാരങ്ങളും, കവിയുടെ നാതിസംക്ഷിപ്തമായ വർണ്ണനകൾക്കു പാത്രീഭവിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

വഞ്ചിക്ഷിതിപകുലപലാശത്തിന്റെ മൂലം മറിഞ്ഞാൽ മുഴുവൻ കഴിഞ്ഞു എന്നു വിചാരിച്ചു് ഭയത്തിനും സന്താപത്തിനും അടിമപ്പെട്ടിരുന്ന രാജഭക്തരായ തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യനിവാസികളെ ആബാലവൃദ്ധം ഹർഷപുളകത്തിൽ ആറാടിക്കുന്ന ഒരു സംഭവമായിരുന്നല്ലോ ചിത്തിരതിരുനാൾ തിരുമനസ്സിലെ തിരുവവതാരം. അവിടുത്തെ പട്ടാഭിഷേകവും സ്ഥാനാരോഹണവും തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിൽ സുവർണ്ണലിപികളിൽ രേഖപ്പെട്ടത്തക്ക രണ്ടു സംഭവങ്ങളായിരുന്നു. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു രാജ്യഭാരം കൈയേറ്റതിനുശേഷം ക്ഷേത്രപ്രവേശനം മുതലായ അനിതരസാധാരണ പരിഷ്കാരങ്ങൾകൊണ്ടു് തിരുവിതാംകൂറിനേയും കേരളത്തേയും മാത്രമല്ല ഭാരതഖണ്ഡത്തെത്തന്നെയും ഉദ്ധരിച്ചു് ഹൈന്ദവധർമ്മത്തിനു് തലയുയർത്തിപ്പിടിക്കുവാൻ അവസരം നൽകിയപ്പോൾ വിസ്മയസ്തബ്ധമായ ജനസഞ്ചയം പുളകോൽഗമം പൂണ്ടു് ഹർഷാരവം പുറപ്പെടുവിച്ചതു് ലോകമെങ്ങും മാറ്റൊലിക്കൊണ്ടു. ഈ നവ വസന്താവിർഭാവത്തിൽ മദോന്മത്തരായ കവികോകിലങ്ങളുടെ കളമധുര സ്വരം സർവ്വസാമാന്യമായി സഹൃദയലോകം ശ്രവിക്കുന്നതിനിടയായി. മലയാളഭാഷയിൽ ഒരു സാഹിത്യസമുച്ചയം സംജാതമായി. ഒരു ചൈത്രാവതാരം അവയിലൊന്നാണു്.

എന്റെ പ്രിയസുഹൃത്തായ ശ്രീമാൻ പി. ജി. നായർ അവർകളുടെ നാമധേയം ഭാഷാസാഹിത്യവുമായി പരിചയം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കും അശ്രുതപൂർവ്വമായിരിക്കാനിടയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'സാഹിത്യവല്ലി' 'ബാലനൈഷധം' 'ടിപ്പുപ്പാളയത്തിലെ സാവിത്രി' 'ക്ഷത്രിയപ്രഭാവം അഥവാ മീര' മുതലായ കാവ്യതല്ലജങ്ങളും സാമാന്യമായി സഹൃദയലോകത്തിന്റെ അഭിനന്ദനത്തിനു പാത്രീഭവിച്ചിട്ടു

ണ്ട്. ചൈത്രാവതാരം ആ സാരസപ്രഹാരത്തിന്റെ മ
ഹ്യമാണിക്യമാകുന്നു. മാരകാകളിയും പ്രേമഗീതിയും കേട്ട
ചെവി തഴമ്പിച്ചിട്ടുള്ള വക്ക് പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഇരുന്നൂ
റിലധികം ശ്ലോകങ്ങളുടെ മസൃണമനോഹരമായ ശയ്യാസു
ഖം അഭിനവമായ ആനന്ദത്തിനു് കാരണമാണെന്നുള്ളതി
ന്നു സംശയമില്ല.

"കിഞ്ചിൽക്കണ്ടും കിളിത്തിക്കിസലയശകലം
കൊത്തിമത്താന്നു മാവിൻ
തുഞ്ചിൽത്തഞ്ചുന്നാതേഞ്ചൊൽക്കയിലുകളഴകിൽ
പഞ്ചമം പാടിനിന്നു"

എന്നും

"പൊൽത്താർമാതൊത്ത വഞ്ചീശപരിതിരുവയർവാ-
ഴ്ന്നു വെന്നുള്ള പുത്തൻ
വാത്താമേഘങ്ങൾ വാർത്തു മധുരമധുമഴ--
ച്ചാത്തുവേണാട്ടിലെല്ലാം"

എന്നും മറ്റുമുള്ള അനേകം ശ്ലോകങ്ങളും,

"ആശാദശവിശദയശോരാശിശക്രാത്മജാതൻ"
"സുചരിതസുകൃതവ്രാതജാതാവദാതാ"
"വിശദവിശസനാശപ്രാസനിശപ്രാസതുല്യം"

മുതലായ പ്രയോഗങ്ങളും, മഹാകവി ഉള്ളൂരിന്റെ ശ്രീമൂല
രാജപ്രശസ്തിപരമായ മംഗളമഞ്ജരിയിലെ

".....നിശ്ലേഷഭാഷാ-
ശ്രേണിക്കും റാണി രത്നാഭരണഗണരണൽ-
പ്പാണിഗിവ്വാണവാണി"

തുടങ്ങിയ പ്രയോഗങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെ ഭാഷയിലും പ്രയോഗങ്ങളിലും മാത്രമ
ല്ല, അത്ഥാലങ്കാരകല്പനകളിലും കവിയുടെ ഭാവനയും പ്രതി
ഭയും എപ്പോഴും ജാഗ്രത്തായിരിക്കുന്നതു് ഇക്കാവൃത്തിലെ
ങ്ങും കാണാവുന്നതാണു്. മത്താണ്ഡവമ്മ മഹാരാജാവി
ന്റെ കാലത്തു് തിരുവിതാംകൂറിനു സിദ്ധിച്ച രാജ്യവിസ്തൃ
തിയെപ്പററി

"പണ്ടാക്കന്യാകുമാരിമുതലിടവവരെ-
പ്പിച്ചവച്ചുള്ളവഞ്ചി-
ത്തണ്ടാർമാതിനു പുത്തഞ്ചിറവരെയഴകോ-
ടോടിയാടിക്കളിപ്പൂ"

എന്നും, തൊണ്ണൂററിയൊമ്പതിലെ കഠിനവഷ്ത്തെപ്പററി

"കാലം കീഴായ്മറിഞ്ഞൂ നവയുതനവതി-
ക്കായിരം ചേരുമാണ്ടാം
കാലൻ ഹാ! കക്കടോഗ്രൻ ജലധരമഹിഷ-
ത്തോളിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞൂ;
മാലാക്കും ചേക്കുമാറത്തടിടസി സമടം
വീശിയും മാരിയമ്പിൻ-
ജാലം വഷ്ിച്ചുമുച്ചസ്തനിതനിനദനായ്
നിന്നു സാമഷ്നന്നാഠം"

എന്നും, ശ്രീമൂലം തിരുനാഠം തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് അ വ
ത്തമാനം കേട്ടപ്പോഠം

"മൂലം മുറുംമുറിച്ചിട്ടമരപുരിയിലെ-
പ്പൊന്മരംപോലെയന്നാ
മൂലപ്പുന്താരപുണ്യാകരപുരുഷമണി-
പ്പൂൺപുമൂർച്ഛിച്ചുവീണു"

എന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണുക. വഞ്ചിരാജ്യത്തിലെ വനപ്രദേശങ്ങൾ

"തുമ്പിക്കൈയാട്ടിയാട്ടിച്ചെവികൾ സരസമായ്
വീശിമണ്ണും പുറത്തി-
ട്ടമ്പിൽക്കൊമ്പും കലുക്കിപ്പുനരിരുപുറവും
ശ്രദ്ധയായ് നോക്കി നോക്കി,
പിമ്പിൽ തന്നൊന്നുമിക്കും കരിണികളുടെ സം-
രക്ഷണം ചെയ്യു ക്രൂരൻ
കുംഭീന്ദ്രന്മാർ പതുക്കെക്കുതികുതിഗതിയായ്
സഞ്ചരിക്കും പ്രദേശം"

എന്നും,

"നാകസ്ത്രീകൾ വാണിമാർതൻ മുകിൽമുടിയിടയിൽ
ചാരുപൂമാലചേർത്തും,
പാകടിപ്പിട്ടിൻ സദസ്സിൽ ശ്രുതിസുകൃതതമം
കോകിലാലാപമാന്തം,
പോകും വെള്ളിൽക്കുലത്തിന്നരിയമധുകൊട്ട-
ത്താരോൽ സൽക്കരിച്ചും,
ശ്രീകാളം മാമരച്ചാർത്തതിനിബിഡമയ-
ന്നുല്ലസിക്കും പ്രദേശം"

എന്നും മറ്റും വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഗ്രന്ഥാരംഭത്തിൽക്കാണുന്ന വഞ്ചിരാജ്യവർണ്ണന കവിയുടെ തദ്വിഷയകമായ പാടവത്തിനു മതിയായ ഉദാഹരണമാണു്. ചരിത്രസംബന്ധമായ പല പ്രധാന സംഭവങ്ങളും മുദ്രാലങ്കാരരീതിയിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അനുപദപ്രൗഢം നിസർഗ്ഗസുന്ദരങ്ങളായ കല്പനകളും പ്രയോഗങ്ങളും നിറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ

"ദാരിദ്ര്യം "കപ്പമാട" സ്ഥിതിയിലുമതുപോൽ
"കല്ലരി"ക്കും നിതാന്തം
പൂരിക്കും സാധുവാമീയടിയനൊടിടയും
ചാരുകാവ്യാംഗനയ്ക്കും
ചേരാമൂനങ്ങളമ്മേ! സദയമവപൊറു-
ത്തേഴയെക്കാത്തിടാവൂ!
ചാരും ദിക്കിന്നിണങ്ങും ഗുണവുമഗുണവും
ചാരിയോക്കും ഭവിക്കും."

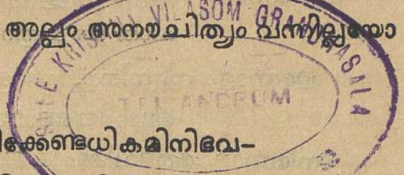
എന്നു് കവി ശങ്കിക്കുന്നതു് "വിജ്ഞന്മാരഭിനന്ദിച്ചേ വി ജ്ഞാനം സാധുവായ"വത്രേ" എന്ന തത്വം അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടു ത്തി തനിക്കുള്ള ആത്മവിശ്വാസക്കുറവുകൊണ്ടുമാത്രമായിരി ക്കണം.

ഇങ്ങനെയെല്ലാമായാലും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചി ല അസംബന്ധങ്ങൾ കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ളതു മറച്ചുവയ്ക്കണ മെന്നു് എനിക്കാഗ്രഹമില്ല. മുൻപുദ്ധരിച്ച ഒരു ശ്ലോകത്തിൽ "കന്യാകുമാരീ മുതൽ" എന്ന പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു് നാം കണ്ടു. അതുപോലെ "ഗൈവ്വാണീ കൈരളീയെന്നി വരുടെ സഖിയായ"" "ഓമൽ ശ്രീ പാവ്വതീയെന്നഭിധകല രും" ഇത്യാദി മറ്റു ചില ദിക്കുകളിലുമുള്ള 'ഈ'കാരാന്തപ്ര യോഗം വളരെ ശരിയാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ശ്രീമൂലം തി രുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് സ്വപ്നത്തിൽ മ ഹാവിഷ്ണുവിനേയും മഹാലക്ഷ്മിയേയും പെട്ടെന്നു പ്രത്യക്ഷമാ യിക്കണ്ടപ്പോൾ

"രേ രേ! ദുഃഖങ്ങളേ! പോയ് മറയുക മറയ-
ത്തെന്നു നൽബ്ഭക്തിപാരാ-

വാരേമുങ്ങിക്കഴഞ്ഞിപ്പുരമകതുകിയായ്
ത്തൽപ്പടം കൂപ്പിനിന്നു"

എന്നുള്ള പ്രയോഗത്തിൽ അല്പം അനൗചിത്യം തിന്നില്ലയോ എന്നു സംശയിക്കുന്നു.

"മാതാവേ! താമസിക്കേണ്ടധികമിനിഭവേ-
ത്താമസീകണ്ഠ ഭിത്താം
ജേതാവെത്തിക്കഴിഞ്ഞൂയുതരുചിരകരോ-
ട്ടുണ്ഡമാത്താണ്ഡദേവൻ"

എന്നതിൽ "ഭവേത്താമസീകണ്ഠ ഭിത്തു"" എന്ന പ്രയോഗത്തിനു് കവി വിചാരിക്കുന്ന അർത്ഥം കിട്ടുവാൻ അല്പം പ്രയാസമുണ്ടു്. "അന്യക്ഷ്മാപാലകന്മാക്കതിശയമിയലും" എന്നതിൽ അതിശയത്തിനു് അത്ഭുതാർത്ഥം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം അസ്വരസങ്ങളാണെങ്കിലും ഈ സാമാന്യം ശ്ലിഷ്ടമായ കാവ്യത്തിൽ അപ്രകാരമുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ വളരെ വിരളമാണെന്നുള്ള സംഗതി അഭിനന്ദനീയം തന്നെ.

ആകപ്പാടെ മാഹാത്മ്യമേറിയ ഒരു വിഷയത്തെ പുരസ്കരിച്ചു് ഈ പാദസുന്ദരമായ ഈ ലഘുകാവ്യം നിർമ്മിച്ച എന്റെ പ്രിയസുഹൃത്തായ ശ്രീമാൻ ആലങ്ങാട്ടു പി. ജി. നായർ അവർകളുടെ ഈ സദുദ്യമത്തെ ഞാൻ മുക്തകണ്ഠം അഭിനന്ദിക്കുന്നു. കൈരളീസേവകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ഏതൽക്കാലപര്യന്തം സമാർജ്ജിച്ചിട്ടുള്ള സദ്യശസ്സിനു് ചൈത്രാവതാരം വിളയേറിയ ഒരു ഭൂഷണമായിപ്പരിണമിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

"നിന്നോളം ഭാഗ്യമാക്കുണ്ടെളിമകലരുമെൻ
തുലികേ! ഭ്രരിപുണ്യം
നിന്നോളം വെട്ടിടുന്നിച്ചരിതമെഴുതിനീ
ചാരു ചൈത്രാവതാരം;
ഇന്നോളം നീ നിനച്ചാൽ കൃതമതി,യിനിയും
ജോലിയുണ്ടാസ്ഥയോടേ
നിന്നോളം, തേടവിക്കും കഴിവുകളെഴുതാൻ
ചിത്രചൈത്രാപടാനം"

എന്ന കവിയുടെ ആശംസ ഫലവത്തായിത്തീരുന്നതിനു് മതിയായ പ്രോത്സാഹനം കേരളീയ സഹൃദയന്മാരിൽനിന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിക്കാതിരിക്കയില്ലെന്നു് ഞാൻ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. ശ്രീമാൻ പി. ജി. നായർ അവർകൾക്കു് തന്റെ സാഹിത്യോദ്യമങ്ങളിൽ സകല ഭാവുകങ്ങളും ആശംസിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ ചൈത്രാവതാരഗ്രന്ഥം ഞാൻ കേരളീയ സഹൃദയലോകത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

യു. സി. കോളേജ്,
ആലുവാ,
19——7——1121.

ഡി. പി. ഉണ്ണി എം. എ.
(ഒപ്പു്)

മുഖവുര

ഐതിഹാസിക കാലത്തിനപ്പുറം മുതൽക്കേ പരിപാവനതപംകൊണ്ടും പ്രകൃതിരാമണീയകംകൊണ്ടും പേരും പെരുമയും പെറ്റു പഴക്കവും തിളക്കവും നേടി ഭാരതചരിത്രത്തിന്റെ മുന്നണിയ്ക്കുണിയലായി പരിലസിക്കുന്ന ഒന്നാണു് ശ്രീവഞ്ചിരാജ്യം അഥവാ ശ്രീവാഴ്ംകോട്ടു്. ഇതിന്റെ മാഹാത്മ്യം പാരാശര്യപ്രഭൃതികളായ ഋഷീശ്വരന്മാരാലും കാളിദാസാദി കവീശ്വരന്മാരാലും മുക്തകണ്ഠം ഉൽഘോഷിതമായിട്ടുണ്ടു്. ഭാരതാംബയുടെ കേളീവനമെന്നും ഐശ്വര്യദേവതയുടെ നടനരംഗമെന്നും പാരദേശികന്മാരാൽപ്പോലും പലപ്പോഴും പ്രകീർത്തിതമായിട്ടുള്ള ഈ ധന്മാവനിയേയും അതതു കാലങ്ങളിൽ ഈ പുണ്യക്ഷോണിയുടെ ഭരണകർത്തൃസ്ഥാനം കൈയേറിട്ടുള്ള രാജർഷിമാരേയും പറഞ്ഞു എത്രമാത്രം വർണ്ണിച്ചാലും എത്രയെത്ര മഹൽഗ്രന്ഥങ്ങളെഴുതിയാലും അധികമായെന്നു വരുന്നതല്ല. രാജഭക്തിയിലും രാജ്യഭക്തിയിലും നിസ്തുല്യരായ വേണാട്ടുകാക്കു് അക്കാര്യത്തിൽ യാതൊരുലംഭാവവും ഏതൽപ്പര്യന്തം ഉണ്ടായിട്ടുമില്ല, ഇനി ഉണ്ടാവുകയുമില്ല. ഇവിടത്തെ രാജാക്കന്മാരോ, പ്രജകളുടെ രാജാക്കന്മാർ തന്നെ. വഞ്ചിരാജ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഭരണീയരുടെ രാജഭക്തിയോ ഭരണകർത്താവിന്റെ പ്രജാവാത്സല്യമോ ഏതാണു് മുൻനിൽക്കുന്നതെന്നു ഖണ്ഡിച്ചുപറക വിഷമം തന്നെ.

ഇങ്ങനെ സർവ്വഥാ സമാദരണീയമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള വഞ്ചിരാജ്യത്തിനും തദ്രാജവംശത്തിനും, പൊന്നിൻകുട

ത്തിനു പൊട്ടപോലെ, ശ്രീപത്മനാഭന്റെ കാരുണ്യാതിരേകത്തിന്റെ ഫലമായി സംസിദ്ധമായ ഒരു മഹാഭാഗ്യമാണു് "ചൈത്രാവതാരം." ഈ പൊന്നുതിരുമേനിയുടെ തിരുവവതാരത്തിനുശേഷമുള്ള തിരുവിതാംകൂർചരിത്രം ഭാരതചരിത്രത്തിൽ മാത്രമല്ല ലോകചരിത്രത്തിൽതന്നെ സുവർണ്ണലിപികളിൽ രേഖപ്പെടുത്തത്തക്കവണ്ണം അത്ര മഹത്തമമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. ഇത്ര മഹോന്നതസ്ഥാനത്തിൽ പരിലസിക്കുന്ന ജന്മഭൂമിയേയും, ഇവിടത്തെ പൗരാണികന്മാരായ രാജപുംഗവന്മാരേയും, സർവ്വപ്രധാനമായി ചൈത്രാവതാരത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തേയും പുരസ്കരിച്ചു് യഥാശക്യം ഒരു ലഘുകാവ്യം ചമയ്ക്കുകയെന്നേ എന്റെ ഈ പരിശ്രമത്തിലുദ്ദേശമുള്ളൂ. എന്റെ പ്രയത്നം എത്രമാത്രം ഫലവത്തായിട്ടുണ്ടെന്നു് തീരുമാനിക്കേണ്ടതു് സഹൃദയലോകമാണു്. വിമൽനവിദഗ്ധരായ പണ്ഡിതന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഇതിൽ പല ന്യൂനതകളും എഴുപ്പെട്ടേക്കാം. എന്നാൽ "ഏകോഹിദോഷോ ഗുണസന്നിപാതേ നിമജ്ജതീന്ദോഃ കിരണേഷിവാങ്കഃ" എന്ന മഹാകവിവാക്യത്തെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടു്, ഇതിവൃത്തത്തിന്റെ വൈശിഷ്ട്യം മറവുള്ള മാലിന്യങ്ങളെ മാജ്ജനംചെയ്തുകൊള്ളുമെന്നു് സമാധാനിക്കുകമാത്രമാണു് ഞാൻ ചെയ്യുന്നതു്.

പ്രസ്തുത കൃതിയുടെ പൂർത്തീകരണം ഏകദേശം ഒന്നരണ്ടു കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുൻപുതന്നെ കഴിഞ്ഞെങ്കിലും പുസ്തകരൂപത്തിൽ അച്ചടിപ്പിച്ചു് സജ്ജനസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുന്നതിനു് നേരിട്ട കാലവിളംബം എന്റെ ഉദാസീനതയാലോ അശ്രദ്ധയാലോ വന്നുപോയിട്ടുള്ളതല്ല. എനിക്കു് എന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണകാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു; പക്ഷെ എന്തുചെയ്യാം! പണം

ചിലവാക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾക്ക് അതില്ലാതെ ആഗ്രഹം മാത്രമുണ്ടായതുകൊണ്ട് കാര്യമായില്ലല്ലോ. "സർവ്വേഗുണാഃ കാഞ്ചനമാശ്രയന്തി" എന്നു തത്വം എവിടെയും എപ്പോഴും പരമാർത്ഥംതന്നെ. അതിനാൽ "ആത്മന്യേവനിലീയന്തേ ദരിദ്രാണാം മനോരഥാഃ" എന്നു സമാധാനിച്ചുകൊണ്ട് ഇതുമടക്കിവച്ചു. ഈയിടയ്ക്ക് എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരിൽ ചിലരുടെ പ്രേരണയും അതിർകടന്ന പ്രോത്സാഹനങ്ങളും മറ്റു പല സാഹായ്യങ്ങളും ഉണ്ടായതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഇപ്പോഴെങ്കിലും ഈ കൃതിയ്ക്ക് സൂര്യപ്രകാശമേൽക്കുവാനിടവന്നതു്. ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ ധനപരമായ സാഹായ്യങ്ങൾചെയ്തും പല വിധത്തിലുള്ള പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ തന്നും എന്നെ ഏതൽക്കൃത്യത്തിലേക്കു പ്രേരിപ്പിച്ച മാന്യ സുഹൃത്തുക്കളോട് എനിക്കുള്ള കടപ്പാട് നിസ്സീമമത്രേ. അവരേവരോടും ഞാൻ എത്രയും നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കുന്നു.

ഇനി എനിക്കുള്ള മറെറാരു ശങ്ക എന്റെ പുസ്തകം പൊതുജനങ്ങൾ ഏതൊരു നിലയിൽ സ്വീകരിക്കുമെന്ന കാര്യത്തിലാണു്, പുരോഗമനസാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളും സാഹിത്യകാരന്മാരും പുതുമഴയ്ക്കീയലെന്നപോലെയോ, ബാലശിരീന്ധ്രങ്ങൾപോലെയോ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണല്ലോ ഇതു്. സകല മാസികകളും പത്രങ്ങളും "ഗുണമേറും ഭത്താവേ" "നരനായിങ്ങനെ" എന്നൊക്കെ ആലപിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ ഈ പഴഞ്ചൻ "നെടുനീളൻ" വരികളുംകൊണ്ടു് രംഗപ്രവേശം ചെയ്താൽ ആരു കേൾക്കാനാണു്? ആരു നോക്കാനാണു്? ഏതായാലും ഞാനീവേഷത്തിൽ പുറപ്പെട്ടുപോയല്ലോ; ഇടയ്ക്ക് ഇതിലേയ്ക്കുമൊന്നു കണ്ണോടിക്കണേയെന്നു് മാന്യ സഹൃദയലോകത്തോ

ട്ട് എനിക്കൊരപേക്ഷയുണ്ട്. എന്നാൽ, രൂപമേതായാലും രസാത്മകതപമുണ്ടെങ്കിൽ ആ കൃതി ആസ്വാദനീയമാകുമല്ലോ എന്നൊരു സമാധാനമില്ലായ്കയില്ല.

എന്റെ കവിത പരിശോധിച്ച് സന്ദർഭാനുസൃതമായ മാറ്റങ്ങളും വരുത്തി കൂടുതൽ ആകർഷകമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേകം ഔത്സുക്യം പ്രദർശിപ്പിച്ച മെ: വിദ്വാൻ കണ്ണമ്പുഴ കൃഷ്ണവാര്യർ, വിദ്വാൻ കെ. പി. ശാസ്ത്രികളം, എളങ്കാവിൽ ശങ്കരവാര്യർ തുടങ്ങിയ മാന്യ മഹത്തുക്കളോട് എനിക്കുള്ള നന്ദിബഹുമാനങ്ങളം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനു് ഈ സന്ദർഭം ഉപയുക്തമാക്കിക്കൊള്ളട്ടേ! എന്നാൽ, ഏതദ്വിഷയത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രമം സഹിച്ചും സമയം ചിലവഴിച്ചും ഇതിന്റെ കൈയെഴുത്തുപ്രതി ആമൂലാഗ്രം വായിച്ചു നോക്കി പല ഭാഗങ്ങളിലും ഗുണദോഷവിചിന്തനം ചെയ്തു രസപോഷകമാംവിധം പല മാറ്റങ്ങളും വരുത്തി ആകപ്പാടെ ഇതിനൊരു പുതുമ ചേർത്തു് എന്നെ ഉള്ളഴിഞ്ഞു സഹായിച്ച മാന്യദേഹം, സാഹിത്യശിരോമണി, വിദ്വാൻ, ചെങ്ങമനാട്ടു കൃഷ്ണൻകുട്ടിവാര്യർ അവർകളം ഈയവസരത്തിൽ എന്നാൽ പ്രത്യേകം അനുസ്മരിക്കുന്നു.

ഇനി എനിക്കുള്ള കടപ്പാടു് കൂടുതൽ നിലകൊള്ളുന്നതു് ആലുവാ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജ് മലയാളം പ്രൊഫസ്സർ ശ്രീമാൻ ഡി. പി. ഉണ്ണി അവർകളം എം. എ.-യോടാണു്. വിദ്യാവൃദ്ധനും വയോവൃദ്ധനുമായ അദ്ദേഹം ഈയിടയ്ക്കു് രോഗബാധനുംകൂടി ആയിരുന്നിട്ടും എന്റെ വിനീതമായ അപേക്ഷയനുസരിച്ചു് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ അവതാരകസ്ഥാനം സദയം കൈയേൽക്കുകയും കഴിയുന്നതും നിഷ്കൃഷ്ടവും ഭംഗിയായും ഒരവതാരികയെഴുതി ഇതിനൊ

ഈ മകുടം ചാർത്തുകയും ചെയ്തതിൽ എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തോടുള്ള കൃതജ്ഞതാദരങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടേ.

ഇക്കാലത്തു് അച്ചടിശാലകൾ ധാരാളമുണ്ടെങ്കിലും, തങ്ങൾ കൈയേൽക്കുന്ന ജോലി എത്രയും വെടിപ്പായി കൃത്യസമയത്തു് മിതമായ നിരക്കിൽ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിനു ഭാരവാഹികൾക്കുള്ള ശ്രദ്ധാന്തിയും ജാഗ്രതയും തന്മേറടവുംകൊണ്ടു് പറവൂർ എസ്. ജി. പ്രസ്സ്. ഒരു നല്ല നിലയിൽ മദ്രണാലയങ്ങളുടെയിടയിൽ വർത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു് മുഖസ്തുതിസ്പർശമില്ലാത്ത ഒരു പരമാർത്ഥമാകുന്നു. സകല ചിലവുകളും മുൻകൂറായിക്കൊടുത്താൽക്കൂടി, ഇതരജോലികളുടെ ആധിക്യത്താൽ തങ്ങൾക്ക് ഒരു ജോലി നിശ്ചിതസമയത്തു കൃത്യമായിച്ചെയ്തുകൊടുക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്നുകണ്ടാൽ, ധനലോഭത്താൽ പ്രേരിതരായി അതു കൈയേറ്റു് ആവശ്യക്കാരനെ അലട്ടുവാൻ മുതിരാതെ കാരണംപറഞ്ഞു് അതു തൽക്കാലം ഉപേക്ഷിക്കുകയെന്നതു് എസ്. ജി. പ്രസ്സുടമസ്ഥന്മാരുടെ ഒരു സ്വഭാവവിശേഷമാണു്. ധാരാളം ജോലിത്തിരക്കുകളുണ്ടായിരുന്നിട്ടും, എന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം ഈ "ചൈത്രാവതാര"ത്തിന്റെ അച്ചടിവേല സ്വീകരിച്ചു്, കഴിയുന്നതും ഭംഗിയായി, കാലതാമസം വരുത്താതെ അച്ചടിച്ചു തന്നതിൽ എനിക്കു് പ്രസ്തുത പ്രസ്സുടമസ്ഥന്മാരോടുള്ള കൃതജ്ഞത അളവറ്റതാണു്.

നാമെത്ര സൂക്ഷിച്ചാലും നമ്മുടെ കണ്ണിൽ മണ്ണിട്ടുകൊണ്ടു് വല്ല മൂക്കിലോ മൂലയിലോ കയറിപ്പറ്റി നമ്മെ നോക്കിച്ചിരിക്കുന്ന സ്വഭാവം അച്ചടിപ്പിശാചിനു പണ്ടേയുള്ളതാണല്ലോ. ആ പിശാചു് "ചൈത്രാവതാര"ത്തേയും അല്പം ബാധിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. ഇതു് പ്രസ്സു് ഭാര

വാഹികളുടെ ശ്രദ്ധക്കുറവുകൊണ്ടോ നോട്ടക്കേടുകൊണ്ടോ വന്നുപോയിട്ടുള്ളതല്ല; പ്രത്യുത, എന്റെ അനവധാനതാപം ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രം സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതാണു്. അല്പം ചില സ്ഥലങ്ങളിൽമാത്രം കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ള പിഴകൾ തിരുത്തി അന്യത്ര ചേർത്തിട്ടുള്ള ശുദ്ധിപത്രത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ളതു് മാന്യവായനക്കാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെടണമെന്നാപേക്ഷ.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണ വിഷയത്തിൽ എന്നെ ഉള്ളഴിഞ്ഞു സഹായിച്ച ഓരോരുത്തരോടും വീണ്ടും നന്ദിപറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഈ മുഖവുര അവസാനിപ്പിക്കട്ടേ! "ചൈത്രാവതാരം" സജ്ജനസമക്ഷം സമർപ്പിക്കട്ടേ!!

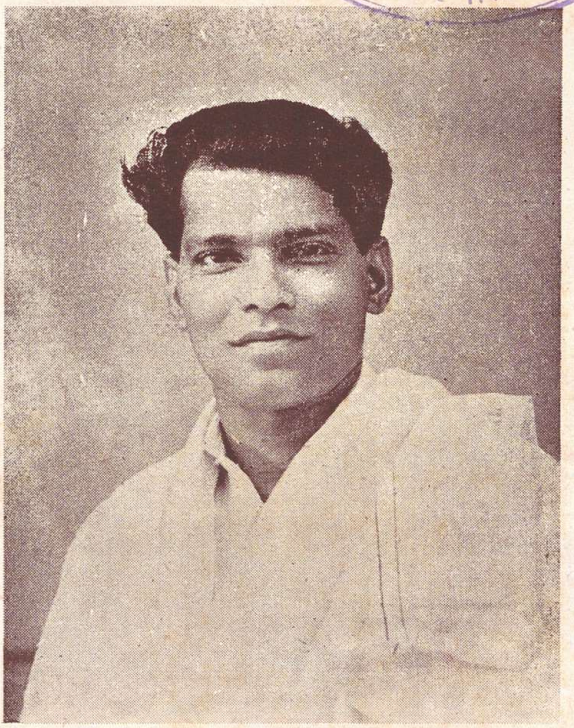
ആലങ്ങാട്ടു്,
22——7——1121.

ഗ്രന്ഥകർത്താവു്
(ഒപ്പു്)

എന്ന മൽപ്പിറവിയൻപിലന്നുമുതലായി-
രുന്നിയൊരുന്നറിനോ-
ടൊന്നുമങ്ങുപതിമൂന്നുമൊത്ത മിഥുനത്തി-
ലന്ത്യദിവസംവരെ
വന്നുമെന്നരികിൽ, വിണ്ണിൽനിന്നുമഥമാമ-
കോൽഗതിനിനച്ചിടം
പൊന്നുതാതനുടെ പാവനസ്മരണചേർക്ക
പുതുകൃതമിക്കൃതി!

PRESENTED BY:
SRI M. K. VASUDEVAN NAIR
MANIYARA VEEDU
MALAYINKIL

SREE KRISHNA VILASOM GRANDHASALA
TRIVANDRUM

വിദ്വാൻ പി. ജി. നായർ.

ചൈത്രാവതാരം.

പ്രാരംഭം.

★

1

കൈത്താർ മൊട്ടിട്ട മൂർദ്ധാവഴകിനൊട്ട കറ
ച്ചൊന്ന കുമ്പിട്ട, പാരം
ക്ഷീത്യാനിവ്വണ്ണരായി, ച്ചലനരഹിതരായ്,
മീലിതാക്ഷാക്ഷരായി,
പ്രീത്യാ തോഠംതോഠം തൊട്ടം മാറമരുമരിയൊര-
ബ്ജക്ഷേത്രേയും തദത്ഥം
വത്തിച്ചാടീരനേയും തഴകുമഖിലട്ട-
ന്നേത്രയുഗ്മം തൊഴുന്നോൻ.

2

"എന്നാട്ടിൽ സർവ്വ ഹിന്ദു പ്രജകളുമൊരുപോൽ
ജാതിഭേദം പെടാതേ
ചെന്നാരാധിക്ക വേദപ്പൊരുളിനെയിനിമേൽ,
കോവിലെല്ലാം തുറന്നു."
എന്നാമാമൂൽപ്പിശാചിൻ ഹൃദയവിദലനം
ചെയ്ത തൻ ഭാഗിനേയൻ
നന്നായ് വാഴ്കെന്നനാകസ്ഥിത ധ്രുവചനം
മംഗളം നൽകിടട്ടേ!!

3

കന്നിച്ചീട്ടം ഗുണൗഘം ക്ഷിതിവരവരരിൽ
ചേന്നിടേണ്ടുന്നതെല്ലാ-
മൊന്നിച്ചംഭോജപുത്രൻ ത്രിഭുവനപതിതൻ
കല്പനാധീനനായി
ഇന്നീലോകത്തിനാന്ധ്യം സകലവുമകലാൻ
വഞ്ചിഭ്രരാജവംശ-
പ്പൊന്നിൻകന്നിൽ ഭവിപ്പിച്ചൊരുഭവുകനിധേ!
ചൈത്രഭാനോ! നമസ്തേ!!

4

വ്യാന്ദ്യാനന്ദാതിരേകം കുവലയ കമലാ-
ദേവിമാർ പാൾപ്രഭാഗ-
ത്തുദ്യച്ചാമീകരശ്രീ ചൊരിയുമരിയ വെൺ-
ചാമരം വീശിനിൽക്കെ,
വിദ്യായുക്തപ്രയുക്ത സ്തവഹൃതമതിയായ്
ഭോഗിപര്യങ്കരംഗേ
വിദ്യോതിക്കുന്ന ചിത്രാസുഭഗഹരി സദാ
ശംഖചക്രാബ്ജമുദ്രൻ.

5

നന്നായെന്നും ജയന്തന്നാഭിമതവഴിയിൽ
ത്തന്നെവർത്തിച്ചു, മെങ്ങും
തന്നോത്രാബ്ജങ്ങൾചേർത്തും, ചിതമൊട്ട ശതകോ-
ടിക്കു സങ്കേതമാന്നും,
വന്നാരാധിച്ചുനിൽക്കും നിരവധി സുമന-
സ്സംഘസന്ത്രീതി കൈക്കൊ-
ണ്ടിന്നച്ചിത്രാപവിത്ര ത്രിദിവപതി സുധ-
മ്മാസനേ ഭാസമാനൻ.

6

ഭ്രുതിക്കാധാരഭ്രുതൻ, ഭുവനപതി, സദാ
പാവ്വതീ ദേവിതൻ നൽ
പ്രീതിക്കുള്ളേകധാമം, സുദ്ധ ഭുതമുദാ-
മർത്യ വന്ദ്യാംഘ്രിപീഠൻ,
പാതിച്ചുന്ദ്രന്റെ സാന്ദ്രപ്രഭപെട്ടമളികം
പൂണ്ടു നൽഭ്രുതനാഥ-
ജ്യോതിസ്സാന്ത്രു ചൈത്രക്ഷിതിപതി വിജയി-
ക്കുന്നു വിഖ്യാതിയോടേ.

7

എന്നോമൽത്തനുരാൻതൻ പ്രഥിത ചരിതവും
തൽ സമത്ഥാവനത്താ-
ലന്നോടന്നുല്ലസിക്കും വരതരധരണീ-
ക്ഷേമവും വാഴ്ത്തുവാനായ്
മുന്നോട്ടേയ്ക്കായുമീ ഞാൻ തെരുതെരെ വളരു-
ന്നജ്ഞതാജന്യഭീയാൽ
പിന്നോക്കം നീതനാകായ്കണുവുമയി കൃപാ-
വാരിധേ! വാണിമാതേ!

8

ഭ്രയഃ ശ്രേയോഭിരാമൻ, ശ്രിതജന മധുപാ-
രാമ, നാനന്ദധാമൻ,
ന്യായാഭാവേ വിരാമൻ, മമഹൃദി മരുവും
ബാലരാമാഭിധാനൻ,
ആയാസം വിട്ടു നേട്ടുന്നനുപമ വിലസൽ
ക്കീർത്തി വണ്ണിച്ചുപാടാ-
നായാരംഭിച്ചിടുമ്പോളൊരുവനു വരുമോ
ചെറു സംസാരഭീതി?

9

അമ്മേ! ധർമ്മക്ഷമേ! സൽക്കവിവരർ പലരും
നിന്നെയും നിന്നെ മേന്മേൽ
നിർമ്മായം കാത്തുപോരും വരരെയുമൊരുപോൽ
കാവ്യഹാരങ്ങളാലേ
സമ്മാനിക്കുമ്പൊഴീ ഞാനൊരു ഗുണവുമെഴാ-
ക്കൊച്ചുപൂമാലകെട്ടി-
ച്ചെമ്മേ തൃക്കാൽക്കൽവയ്ക്കാൻ വരുമൊരു കഠിന-
ക്കൈയ്യുമാപ്പേകിയാലും!

കേരളം:—

10

വെന്നിപ്പച്ചക്കൊടിച്ചാത്തലകളി കലരും
തുംഗകേരദ്ധ്വജൗഘം
മിന്നി, പ്പൊന്നിൻപതക്ക ദ്യുതിയിൽ മുഴുകിനി-
ന്നാടി രംഭാകദംബം,
തെന്നിന്ത്യാ ദേവിയാകുംതൻ നടന വനികയാ-
യത്ര ശോഭിച്ചിടുന്നു-
ണ്ടുന്നിദ്രാഭോഗസമ്പൽ പ്രഭയൊടുരു തപഃ
സൽഫലം ഭാഗ്യവീര്യം.

11

കേരം പാരം വിളങ്ങും പുരിയിതിനു പുരാ
കേരള ക്ഷോണിയെന്നി-
പ്പേരന്വർത്ഥം കൊടുത്തു സരസമതികളാം
സാരസമ്പന്നരാരോ;
ധീരന്മാരായ് ശമാദിപ്രഥിതഗുണഗണം
പൂണ്ട യോഗീശ്വരന്മാർ
സ്വൈരം വാണാത്തപുണ്യം പുലരുമിതിനുപോ-
രാഷ്ട്രവെന്നുമാകാം.

12

പാകാരാതിക്കു പൗത്രൻ ഗുണവിളനിലമാം
'കേരളൻ' സിന്ധു കന്യാ-
ശ്രീകാളം ഭ്രവിതേറെസ്സമകളനുപമം
കാത്തു, തൽ സ്മാരകാത്ഥം
ആകാം, ചേരനെറയാഠംപ്പേരപരനൊരു പുമാൻ
"കേരളൻ" വാണ തോമ്മി-
ച്ചാകാ, മേവം പലക്കും പലവിധമതമായ്
കേരളാഖ്യാഗമത്തിൽ.

13

സൽക്കമ്മപ്രാതശുദ്ധീ കൃതയിവഠം ഭഗവാൻ
ജാമദഗ്ന്യൻ മുതൽക്കേ
ചൊൽക്കൊള്ളും "കമ്മഭ്ര"വായ്, പിതൃവഴിയിവളോ
"ഭാഗ്ഭവക്ഷേത്ര"മത്രേ;
വായ്ക്കും രത്നങ്ങളുള്ളിൽ പെടുമിവളതിനാൽ
ഭ്രവിനൊന്നാകെ മുനാം
കൈക്കൊണ്ടു "രത്നഗർഭാ" പദമഖിലമഹൽ-
ക്കോശകത്താക്കഠം ന്യനം.

14

രംഭാ കല്പദ്രുമശ്രീ സുരഭിയിതുകള-
ങ്ങംഗുലീഗണ്യ, മേറെ-
ഡ്ഡംഭോന്നീടേണ്ടയെന്നാ വിബുധനഗരിയെ-
ക്കീഴിലാക്കുന്നിതെന്നും;
വൻഭാഗ്യ ശ്രീയ്ക്കുരങ്ങാമിതിനുടെ വിഭവം
കണ്ടു കൺചിമ്മുവാനാ-
രംഭിച്ചീടുന്ന കഷ്ടം! സുരതരുവിഫലം
നിന്നിമേഷ സ്വഭാവാൽ.

15

പച്ചപ്പേറുന്നപാടം മരതകഫലകം,
മല്ലവല്ലീസമൂഹം
മെച്ചത്തിൽക്കോത്ത മുക്താമണികഠം, കണിമലർ
സപണ്ണമാല്യം മനോജ്ഞം,
ഉച്ചത്തിൽ പൂഗകണ്ട സ്ഫുരദതിമഹിതം
വിദ്രുമം, ഭദ്രമായ്ത്തന്നേ
വച്ചൻപിൽ കൈതകാക്കും വിലപെറുമമലം
ചാരുഗോമേദകാഖ്യം.

16

ഓമൽപ്പൂമ്പൊയ്കതോറും തെളുതെളെവിലസും
പത്മരാഗം, പരാഗം
ശ്രീമദൈവഡൂര്യ, മന്തസ്ഥിത മധുപകുലം
നിസ്തുലം നീലരത്നം,
ഈമട്ടുദ്യൽപ്രകാശം വിതറിനവിവിധം
രത്നജാലം വിളങ്ങു-
ന്നീമന്നീലോകനാകം ജിതനിഖിലനിധി-
സ്ഥാന സംസ്ഥാനമാനം. (യുഗ്മകം)

17

നാകന്മാർ, നാഗപൂജാ പരരിവരതിനാൽ
നാഗരായ് മാറിയോരീ-
നാകം മുട്ടുന്ന കീർത്തിക്കതിരണിധരണീ-
മണ്ഡലാവാസർ മുന്നം;
ആകാരപ്രൗഢിധീര പ്രകൃതിയിവയിലി-
ക്കാശ്യപീനായകത്വം
പാകത്തിൽ കാപ്പതന്നേ മുതലിതുവരെയും
നാകരാം 'നായർ' തന്നെ.

18

പേരാന്നീട്ടന്ന നാഗത്തരുണികളി, ലതേ,
നായർ നാരീകുലത്തിൽ,
ചേരും ലാവണ്യപൂരം പുരുമധുരസുധാ-
സൂക്തിയാൽ വ്യക്തമായി
പാരാശര്യർഷിയും സൽക്കവിവരമകുട-
പ്രോജ്വലത് പ്രാജ്യരത്ന-
ശ്രീരാജിക്കുന്ന ശാകുന്തള സുരനഗരീ-
നാഥനും വാഴ്ത്തിയല്ലോ.

വഞ്ചിരാജ്യം:— 19

നാണീയഃ ശ്രീനിധാനം നിരുപമ സുഖദം
കേരളത്തിന്റെ തെക്കേ-
ക്കോണിൽ ജംഭാരിനേത്രപ്രകര മധുകരാ-
നന്ദനം നന്ദനം പോൽ,
ചേണിൽ ശ്രീപത്മനാഭപ്രിയയുടയ മിഴി-
ക്കോൺ കളിത്തോപ്പുപോ,ലൊ-
ന്നാണീയെന്നാട്ട കീർത്തിയ്ക്കുടമതടവിട്ടം
നാട്ട വേണാട്ട രമ്യം.

20

ചൊല്ലാളും ഭാരതശ്രീയണിമണി പവിഴാ-
ദ്യുഗ്ര്യഭ്രഷ്ടാഢ്യരംഗം,
സോല്ലാസംവിത്ത വിദ്യാ ഭഗവതികഥം വിള-
ങ്ങുന്ന വിശൈകരംഗം,
നില്ലാതാഗന്തുകന്മാക്കഭിമത മരുളി-
സ്സൽക്കരിക്കുന്ന രംഗം,
ഫുല്ലാഭം വഞ്ചിരാജ്യം ദിനമനുവിജയി-
യ്ക്കുന്ന സൗരാജ്യരംഗം.

21

ആക്കും നോക്കുന്നാനേരം കരളിനുമൊരുപോൽ
കണ്ണുകൾക്കും പ്രമോദം
ചേക്കുന്നൊന്നാണു വേണാടവനിയുടെ വിലാ-
സങ്ങൾ നൈസർഗ്ഗികങ്ങൾ;
പൊക്കം കൂടുന്ന മേടാണൊരുവശ, മപരം
ഘോരവാരാകരം, ശ്രീ-
പാക്കും നൽപ്പച്ചരത്നത്തളമിടയി,ലിതേ
ഭംഗി മറ്റെങ്ങുകാണും?

22

നാകുത്തേൻ വാണിമാർതൻ മകിൽ മുടിയിടയിൽ
ചാരുപൂമാലചേർത്തും,
പാകദ്വിട്ടിൻസദസ്സിൽ ശ്രുതിസുകൃതമം
കോകിലാലാപമാന്നും,
പോകും വെള്ളിൽക്കുലത്തിന്നാരിയ മധുകൊട്ട-
ത്താടരാൽ സൽക്കരിച്ചും,
ശ്രീകാളം മാമരച്ചാത്തതിനിബിഡമയ-
ന്നുല്ലസിക്കും പ്രദേശം

23

പോരും പോരും, പ്രയത്നപ്പെടുവതു വിഫലം
തന്നെ,യുള്ളിൽക്കടപ്പാൻ
പോരും നിന്നംശുബാണപ്രകരമതുനട-
ത്തില്ല മാത്താണ്ഡ! തെല്ലും;
ചേരും പോരായ്മ, നന്നിന്നവയെയതിജവം
പിൻവലിക്കുന്നതെന്നാൽ
പേരും പോകില്ല,യെന്നത്തരുനിര രവിയിൽ
തോൽവിചേർക്കും പ്രദേശം

24

മിന്നും മിന്നാമിനുങ്ങാം കനലൊളികനക-
പ്പൂക്കളങ്ങിങ്ങുഭംഗ്യാ
തുന്നിച്ചേർത്തക്കലായ ഛലമൊടുവിലസും,
പച്ചജാക്കറ്റണിഞ്ഞും,
ചിന്നും നൽക്കന്ദമന്ദസ്മിതരുചിചിതറി-
ച്ചാരുരാജദ്രുമത്തിൻ
പൊന്നിൻപണ്ടങ്ങളും പൂണ്ടും വിപിനരമരസി-
ച്ചാരമിക്കും പ്രദേശം.

25

തുമ്പിക്കൈയൊട്ടിയാട്ടി ച്ചെവികളും സരസമായ്
വീശി, മണ്ണുംപുറത്തി-
ട്ടമ്പിൽ കൊമ്പുംകുലുക്കി, പ്പുനരിരുപുറവും
ശ്രദ്ധയായ് നോക്കി നോക്കി,
പിമ്പിൽ തന്നൊഗ്ഗമിക്കും കരിണികളുടെ സം-
രക്ഷണംചെയ്യു, കൂറൻ
കുംഭീന്ദ്രന്മാർപതുക്കെ ക്ഷതികുതിഗതിയായ്
സഞ്ചരിക്കും പ്രദേശം

26

ഝില്ലീഝങ്കാരമാർന്നും, കിലുകിലനെ ദലോ-
ല്ലോലസല്ലാപമാർന്നും,
സല്ലീലം നൽപ്പവംഗപ്ലുതഗതിവിഗതി-
ക്കുള്ളരങ്ങായ് ച്ചമഞ്ഞും,
വല്ലാതങ്ങാരഭല്ലം കരടിയിവനടി-
ച്ചത്യരംഘോരമായൊ-
ട്ടെല്ലാനേരത്തുമേറും ഗഹനതനടനം
ചെയ്യുനിൽക്കും പ്രദേശം

27

പൊങ്ങും ഭോഗാഗ്നിധൂമച്ഛുരുളുകളരിയോ-
രക്കപെട്ടം, പ്രവാഹം
തിങ്ങും നല്ലാറു, ഭ്രതിപ്രകര, മഥശിവാ-
സപ്പ്സാരംഗജാലം,
തങ്ങിശ്രീകണ്ഠസാമ്യം സകലവുമിയലും
ദേശ, മൈശ്വര്യമെന്നും
മങ്ങിപ്പോകാത്തദേശം, വിലസുകനെടുനാഠം
വഞ്ചിതൻ വന്യദേശം. (കളകം)

28

നന്നായൊക്കെപ്പുഴക്കെ പ്പുരിചൊട്ടപവിഴ-
ച്ചുത്തുപോലാത്തകാന്ത്യാ
നിന്നാളും നല്ലകാപ്പിക്കുരുമരിചമിവ-
യ്ക്കുള്ളമൂല്യം കഥിപ്പാൻ
എന്നാവിന്നൊങ്ങു കെല്പാ,ണിവയുമതുലമാം
ഗന്ധമേലാടിയും ക-
ണ്ടന്നാളിങ്ങോട്ടുവന്നാരറബികുഠം മുതൽപേർ
വാണിഭക്കാർ പണക്കാർ.

29

വേണാടിൻമധ്യഭാഗം മഹിതമരതക-
പ്പച്ച നീരാളമിട്ടം,
കാണാമല്ലോ ചിലപ്പോഠം പുകഴുമഴകണി-
പ്പൊന്മണിപ്പട്ടണിഞ്ഞും;
ചേണാന്നിപ്പൊൻവിരിപ്പിൽ ശുകതരുണികളാ-
ഞ്ഞാലപിച്ചീടുമോമൻ
വീണാഗാനം ശ്രവിക്കും ശ്രുതിപുടമതുതാൻ
സാത്മാം ശ്രോത്രമോത്താൽ.

30

പൂരിക്കും യൗവനത്തിൻ കലവികഥംകലരും
ചാരുശാലീവിലാസം
ചേരുംപൊടങ്ങഥം കാറിൽച്ചെറുതിരകഥം കളി-
ച്ചാത്തിട്ടം കായൽപോലേ,
ശ്രീരഞ്ജിച്ചുഞ്ചിതാഭം പുളകമിളകിട്ടം
കൃഷ്ണവക്ഷസ്സടംപോ-
ലാരും വീക്ഷിക്കുമാറുള്ളഴകൊടുവിലസും
കാഴ്ച കാണേണ്ടതത്രേ.

31

മാതാവിൻമാറ്റിടത്തിൽ സരസമണിയുവാ-
നാര്യവൈഡൂര്യരത്നം
സ്ഫീതാഭം പൊന്നരുലിൽ പ്പുതുമയൊടുപണി-
ഞ്ഞഡ്ഡിലിൻ മട്ടിലാക്കി,
ജാതാമോദാദരത്തോടരിയ കതിർ കല-
ഹരത്നമനാസന്നാ താസ്യ-
ശ്രീതാവും ശ്രീഹിവൃന്ദം തടമലപതിതാർ
തന്നിലപ്പിച്ചിടുന്നു.

32

തോട്ടംകൈത്തോട്ടമേറും ധരണിയിതുനദീ-
മാതൃകത്വം ശരിക്കേ-
ന്വാട്ടംഘോഷിച്ചിടുന്നുണ്ടിതു ജഗതി സമ-
സ്ഥാഭികാമ്യാഭിരാമ്യം;
കൂട്ടം സന്തോഷമോടിക്ഷിതിരമണി ജല-
ക്രീഡചെയ്തനഹം കു-
ത്താട്ടം നീരാഴിയോരോന്നാവിടവിടെ വിള-
ങ്ങുന്നുകണ്ണാടിപോലേ.

33

തീരംതോറും നടക്കാമിനി നിരനിരയാ-
യൊട്ടതിക്കിത്തിരക്കി-
ക്കേരക്കൂട്ടം കരിമ്പനിവയുടെ നടന-
പ്രൗഢികാണാം രസിക്കാം;
ഈ രംഗംവേറെയെങ്ങും ജഗതിസുലഭമേ-
ല്ലീ; ദൃശംഭംഗികാണാ-
നീ രംഗം തന്നെവേണം; രമയുടെനിടിലേ
താൻ രമാചിത്രകശ്രീ.

34

ചേലിൽക്കേരങ്ങളം പച്ചപ്പുതുകടകളം പിടി-
ച്ചാചരിച്ചാദരിക്കെ,-
പ്പീലിക്കൂട്ടം വിടുത്തും മയിലുകളഴകോ-
ടാലവട്ടം പിടിക്കേ
മൗലിച്ചാത്താൽക്കരിമ്പിൻ കുലമതി സുഖദം
ചാമരം വീശിനിൽക്കെ,
സ്ഥൂലിച്ചീടും പ്രഭാവത്തികവൊടു മനഃക്ഷേ!
വഞ്ചിഭൂവീ! ജയിക്ക!!

35

സ്ഫാരീഭൂതാപദാനം ദിനമനുജനിതം
നിമ്മലേ! താവകീനം
ഭേരീവാദ്യപ്രയോഗാൽ ജലനിധി നിതരാം
ഘോഷണം ചെയ്യുനില്പൂ;
അരീവാരാശി കാഞ്ചിക്കകമൊരുവഠം നിന-
ക്കൊപ്പമെൻ ധമ്മഭൂവേ!
അരീഞ്ഞങ്ങഠംക്കതുല്യം സുകൃതനിധികഠം നിൻ
മക്കളായ്ത്തീർന്നമൂലം?

36

"ധർമ്മോസ്മദ്പംശദൈവം" സതതമിതിനിന-
ച്ചൈത്രയോരാജ്യരക്ഷാ-
മർമ്മജ്ഞന്മാർ ഭരിച്ചോരവനിയിതുചിരം
"ധർമ്മരാജ്യ"പ്രസിദ്ധം;
നർമ്മം കൈക്കൊണ്ട തണ്ടാർമകളുടെനടനം
കൊണ്ടുവർദ്ധിച്ച നിത്യം
ശർമ്മം "ശ്രീവർദ്ധനക്ഷ്മാ" ബിരുദിതിനുവിയ-
ത്തട്ടിലും പുഷ്ടമായീ.

37

മുന്നംശ്രീമൽ "തുവഞ്ചിക്കുള"മതുപെരുമാ-
ക്കൾക്കു, വേണാട്ടകാക്കും
മന്നോക്കാസ്ഥാനമായിസ്സുചിരമഭിലസി-
ച്ചുള്ളുടിക്കായിരുന്നു;
ഇന്നാക്ഷ്മംതന്നെ കേറംക്കെക്കുളിർപുളകമുടി-
പ്പിച്ചിടും പുണ്യവത്താ-
മന്നാമം, വഞ്ചിനാമം, നിയതമറിയുകാ-
സ്മർന്നാമാപ്തമാകാം

38

പാരം കാണാതെപാരം തരളവ്യഥയരായ്
ഘോരസന്താപപാരാ-
വാരം പ്രത്യൂഹവാതപ്രഹണിതപുരുഗു-
ജാലകല്ലോലപൂർണ്ണം,
ചേരും സാധുക്കളിൽ ക്ഷ്മാവര രിവരമിവിൽ
ധർമ്മമാംപായ് വിടർത്തി-
പ്പാരാംവഞ്ചിക്കകം നൽസുഖമരുളുമതാ-
മഞ്ചിതം വഞ്ചിനാമം.

39

തെക്കാശ്രീപത്മനാഭൻ തിരുവടിപതോർ
ക്കുപ്പി വള്ളത്തിലൊന്നിൽ
പുക്കാൽ "പുത്തഞ്ചിറെ" ച്ചെന്നാണയുവതിനനാം
ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടതെല്ലാം;
നൽക്കല്യാമാഗ്രമെങ്ങും സകലനദികളും
കായലുംചേർന്നരാജ്യം
മുക്കാലും വഞ്ചിയാത്രാ സുകരസരണിയി-
മ്മട്ടിലും സാർത്ഥവഞ്ചി.

40

ഗൗരീകാന്തൻ, രമേശൻ, സരസിജസുത,നീ
മൂവരാംമൂർത്തികൾക്കും-
ത്താരിൽ ഭ്രരിപ്രമോദപ്രദമതിവിഭവോ-
ദഞ്ചിതം വഞ്ചിരാജ്യം,
പാരിൽ കൈലാസമായും കനക കലിതമാം
ചാരുവൈകുണ്ഠമായും
നേരിൻ നാടായുമെന്നും നവനവപുകളിൻ
പൂൺപു പൂണ്ടുല്ലസിപ്പൂ.

41

പേരാളും ധർമ്മഭ്രമീപതികളുടെ മഹാ-
ദ്ദാനധർമ്മോന്മുഖത്വം
ധാരാളം പണ്ടുപണ്ടേ ജഗതിവിദിതമാ-
യുള്ളതെന്നുള്ളതത്വം
ഘോരാഭം നാഗകേതുപ്രമുഖരുമെതിരിൽ
പാർത്ഥരും ചേർന്നുചെയ്ത-
പ്പോരാട്ടം പാപധർമ്മപ്രകടപടുരണം,
സ്പഷ്ടമായ് ക്കാട്ടിയല്ലോ.

PRESENTED BY:
SRI M. K. VASUDEVAN NAIR
MANIYARA VEEDU
MALAYINKIL

42

മുന്നാംധർമ്മാത്മജാതൻ യദുപതിസഹിതം
മാഗധൻമുമ്പരാകും
മന്നന്മാരെജ്ജയിച്ചു ജ്വലതരമഹസാ
മാന്യസമ്രാഡ്പദത്തിൽ
മിന്നും നാളിൽക്കഴിച്ചോരനുപമതരമാം
രാജസൂയാധ്വരത്തിൻ-
സന്നാഹത്തിന്നു വഞ്ചിക്ഷിതിസുരപതിയും
ഭാഗഭാക്കായിരുന്നു.

GRANDHASALA
MALAYINKIL

43

ഭൂമാഭോഗ്യേന്ദുവാകും മുരരിപുഭഗവാൻ
തൻസഖാവ,സ്സുവിദ്യാ-
സീമാതിക്രാന്ത,നാശാദശ വിശദയശോ-
രാശി, ശക്രാത്മജാതൻ,
ക്ഷ്മാത്ഥം പുണ്യതീർത്ഥം പ്രതിയതികുതുകം
സഞ്ചരിച്ചിങ്ങുവഞ്ചി-
ക്ഷ്മാമാതാവിൻ മലർത്തുമടിയിലൊരുമണി-
ക്കുഞ്ഞുപോൽ വാണിരുന്നു.

44

പാലോട്ടം കീർത്തിപാകിപ്പണിവരപുരിയിൽ
"പാൽക്കുളത്തിൻകര"യ്ക്കൽ
ചേലോട്ടംവാണിടുന്ന ബ്ഭഗവതിവിജയൻ
തൻ പ്രതിഷ്ഠാവരിഷ്ഠാ;
ആലോചിക്കുമ്പൊഴേഷം പലപലതെളിവും
കാണുമീവഞ്ചിമുമ്പോ-
ട്ടീലോകാംഭോധിതന്നിൽ പിഴയെഴുതുമെഴാ-
തോടിടുന്നൊന്നുപണ്ടേ.

വേണാട്ടരാജവംശം:— 45

ഉപ്പാപ്പൂർ ശാഖയെന്നും ജഗതിമഹിതമാം
കൂപകംശാഖയെന്നും
മൽപ്പാടമ്പോട്ടരണ്ടായ് വിഭജിതനിലകൈ-
ക്കൊണ്ടവേണാട്ടുവംശം;
ഇപ്പാരിന്നീശരാകും നിശിതമതികളാ-
മുർവ്വരാധീശ്വരന്മാർ
ഉപ്പാപ്പൂർ വംശ ശ്രുതിയ്ക്കുനഘനിധികളാം
മുത്തുരത്നങ്ങളല്ലോ.

46

അന്നാളിൽകൂപകപ്പേർ തടവിയൊരിതരം
ശാഖ "കോളംബ"മായി-
ത്തന്നാമംപൂത്തനാക്കി ട്ടിനമനു പുകൾംവ-
ർദ്ധിച്ചു വർത്തിച്ചുപോന്നു;
അന്നാട്ടിൻനായകത്വം കലരും "മുടിയമാ-
ത്താണ്ഡവമ്മാ" ഭിധാനൻ
സപത്നാഥൗപമ്യമാനൻ വിദിതജനകനായ്
ക്കൊല്ലവർഷത്തിനെന്നും.

47

നൂറാണ്ടിൻതാഴിൽ വഞ്ചിക്ഷിതിയുടെയതിരി-
ക്കാണ്മതല്ല,നൂവാണാ-
മാറാർകാലന്നു വേണാട്ടധിപനുവശമായ്
ഭക്ഷിണേന്ത്യാസമസ്തം;
പോറാനായേറിരിക്കും ഹരിയുടെ കരുണാ-
പൂർണ്ണനേത്രങ്ങളാകും
കൂറാരൊത്തൊട്ട നാളീനിലയിലിള രേ-
ച്ചീടിനാർ വഞ്ചിപന്മാർ.

48

എന്നുംനിൽക്കില്ല സമ്പൽക്കരിയൊരുനിലയിൽ
ത്തന്നെയെങ്ങും പിഴയ്ക്കാ-
തെന്നുള്ളൽക്കൃഷ്ടതത്വം തരമൊട്ടുജനതാ-
ബോധമാക്കുന്നതിനോ
ഒന്നൊന്നായന്നയന്നുള്ളടർകളിലിടപെ-
ട്ടൊട്ടുകാലത്തിനുള്ളിൽ
കുന്നുംകുണ്ടെന്നമട്ടിൽ പരിമിതപരിധി-
യുള്ളിലായ് വഞ്ചിരാജ്യം

എട്ടുവീട്ടിൽപിള്ളമാർ:— 49

കോളുംബാബുത്തിലെട്ടാംശതകമതിഭയം
ചേർക്കുമഷ്ടാലയാബ്ധി-
ക്കോളുമ്പോ! വാച്ചുവഞ്ചിത്തലയുടെ നിലവാ-
ട്ടുന്നാഘട്ടത്തിലായി;
താളംനോക്കി ത്തരംപോൽ തുഴവതിനമര-
ക്കാരനത്രയുള്ള കെല്പു-
ള്ളാളില്ലാദിത്യവർമ്മക്ഷിതിപ,നെളുതരം
നോക്കിവാതം തളത്തും

50

ലക്ഷ്മീ സൗഭാഗ്യസത്താം തിരുവടിമരുവും
കോവിലിൻ കാര്യമന്നാ
ഭ്രക്ഷിത്തുരം പ്പെട്ടിരുന്നസ്സമിതിയിൽ വിലസും
പോററിമാർ നോക്കി വന്തു;
ചക്ഷുശ്രോത്രങ്ങളെപ്പോൽ വിഷമ വിഷമെഴു-
ന്നാഷ്ട ഗേഹാധിപന്മാ-
രക്ഷയ്യ പ്രൗഢിയോടൊത്തവിടെ മുതൽ പിടി-
യുള്ള ഭാരം വഹിച്ചാർ.

51

രക്ഷിക്കാൻ ക്ഷേത്രകാര്യം നലമൊട്ട യുപനാ-
ലന്ന നിട്ടിഷ്ടരായോർ
ഭക്ഷിക്കാനായ് തുടങ്ങീ മുതലുകഠം മുഴുവൻ,
പൂജയും പൂജ്യമായി;
ശിക്ഷിക്കാൻ ശിക്ഷ്യരായോ രവരെയവനിപൻ
ശകുനനല്ലെന്ന മയീ;
ശിക്ഷിക്കാനായൊരുങ്ങീ കുടിലരചനെ,-
ക്കാലദോഷം കഠോരം!!

52

ദുഷ്ടാത്മ പ്രൗഢരാകുന്നവരുടെ കഠിനാ-
മഷ വഹ്നിസ്ഫുലിംഗം
പുഷ്ടാഭം കത്തിയാളാനവനിപ നിലയം
ശുഷ്കശഷ്പൗഘമായി;
കഷ്ടം! പാപിഷ്ഠർ കാട്ടും കരുമനനിരുപി-
യ്ക്കാവതോ! പത്മനാഭോ-
ദ്ധരിഷ്ടം നെയ്പ്പായസത്തിൽ കിതവരവർ വിഷം-
കൂട്ടിരാട്ടിന്ന നൽകി.

53

താണില്ലെന്നിട്ടമയ്യോ! ഖലരുടെ ദുരിത-
ക്കൈക, ളാടിത്യവമ്മ-
ക്ഷോണീശാദിത്യനാശാൽ വളരുമിരുളിലാ-
ണ്ടുള്ളൊരീ വഞ്ചിയേയും
കേണിട്ടം തൽ സപ്തസാവിൻ തിരുമകളുമയ-
മ്മാഖ്യയാം റാണിയേയും
കാണിസ്സോഹം പെടാതാവിഷധരനിവഹം
വീറൊട്ടം കൊത്തിവീണ്ടും.

54

പഞ്ചാസ്രാസ്രങ്ങളോരോ പുരുഷ വടിവെട്ട-
ത്തുള്ള പോല,മ്മറാണി-
പഞ്ചപ്രാണങ്ങളേപ്പോലരിമയിൽവളരും
പിഞ്ചുഭ്രപാലരഞ്ചും
പഞ്ചതപം ചേന്ത,യ്യോ! മതിമതി,യിനിയാ
ഉഷ്ടരാമെട്ടുവീട്ടിൽ
പഞ്ചാസ്യ പ്രൗഢരറവുള്ള വിട മെഴുതെടോ
ത്തുവലേ! നീജവേന.

55

മേൽക്കാണും പദ്യമാവും കുമതികൾ ചിലര-
ങ്ങഷ്ടഗേഹാധിപന്മാർ-
മേൽക്കാണിച്ചുള്ള ദോഷപ്രകടന കഠിന-
ക്കൈകൾ തൻ ലുപ്തരൂപം;
ഇക്കാലത്താരുമിപ്പാഴ് പ്പെട്ടകഥകൾ ധരി-
ച്ചീടമാറില്ല; കഷ്ടം!
ദോഷോതാ, മുണ്ടതിന്നും പരിധികൾ പലതും;
സപാർത്ഥതയെന്തുവയ്യാ?

56

തപിട്ടാളുന്നാഷ്ടഗേഹ ദ്യുമണികളവനൗ
നിഷ്കളക്ഷത്രതേജ-
സ്സെട്ടായിപ്പങ്കെടുത്തോ ര,രിയൊരവനി ഭൽ-
ഭകേതി മൂത്തീകരിച്ചോർ,
മുട്ടാതെന്നും സപരാജ്യത്തവികല സുഖസ-
മൃഷ്ടി ചേക്കാൻ പ്രയത-
പ്പെട്ടാ,രും കൂപ്പിടേണ്ടോരവരൊടുവിലഹോ!
ഉഷ്ടരായ് ഭ്രഷ്ടരായി.

57

ക്രൂരവ്യാഘ്രോഗ്രദംഷ്ട്രാ തുടിതഹൃദയയാം
പേടമാൻ പോലെ വാഴും
താരാനാഥാസ്യ വീണ്ടും കദനസദനമായ്-
ത്തീർന്നു പാരം തളർന്നു.
ഘോരൻപട്ടാണി രാജൻ മുകിലനിരുബലം
ചേർത്തുവന്നെത്തി യന്നാ-
ളാരമ്യാംഗിക്കു സാഹ്യം പുരളിപനരുളീ
ഭീരികാരുണ്യ രാശി.

അനിഴംതിരുനാൾ :— 58

ഏതാനും കാലമീമട്ടസുരകഠകുലസം-
ജാതരാം ശാത്രവന്മാർ
വീതാതങ്കം ജയച്ചെങ്കൊടി മരനികരം
നാട്ടിയിന്നാട്ടിലെല്ലാം;
മാതാവേ! താമസിക്കേണ്ടധികമിനി, ഭവ-
ത്താമസീ കണ്ടഭിത്താം
ജേതാവെത്തിക്കഴിഞ്ഞൂ ധൃതരുചിരകരോ-
ദ്ദണ്ഡ മാർത്താണ്ഡദേവൻ.

59

ഊറക്കാരായ പോററിപ്പരിഷകളുരചി-
ന്നുള്ള വീര്യാഗ്നിതന്നിൽ
പാറപ്പായം കരിഞ്ഞൂ, പിശുനമതികളാം
തമ്പിമാർ ചാമ്പലായീ;
അറവം കാണാത്ത ദൗഷ്ട്യക്കലവറകലരും
പിള്ളമാർ തുക്കുചാടി-
ന്നാറത്താക്കീനിവാസം, രിപുകുല ലലനാ-
സങ്കുലം ഭ്രഷ്ടമായീ.

60

ഉണ്ടാമേവക്കുമററം വ്യഥയതു വിധമായ്
കണ്ടകാകീർണ്ണമായി-
ക്കണ്ടാസിംഹാസനം പൊൽപ്പൂതുമലർ നിരയാ-
ലാസ്തൃതപ്രായമിപ്പോൾ;
പണ്ടാക്കന്യാകുമാരീ മുതലിടവവരെ-
പ്പിച്ചുവച്ചുള്ള വഞ്ചി-
ത്തണ്ടാർമാതിന്നു 'പുത്തൻചിറ' വരെയഴകോ-
ടോടിയാടിക്കളിപ്പൂ.

61

വൻപോരാടി ജയിച്ചിക്ഷിതി തലമഖിലം
സാദരം പത്മനാഭൻ
തൻ പാദത്തിങ്കലപ്പിച്ചുരിമയൊടുടവാൾ
കൊണ്ടു തട്ടാസനായി,
അൻപോടന്നേ മുതൽ ക്കിത്തിരുവടികൾ സദാ
പത്മനാഭന്റെ ദാസ്യം
സമ്പാദിച്ചുല്ലസിപ്പൂ ശരദമലകലാ-
നാഥകല്യാണ രൂപർ.

കാത്തികതി: രാമവമ്മ:— 62

ഉവ്വാരോഷ് മാവിണങ്ങും ഖരതരകിരണൻ
പോയ് മറഞ്ഞോരു ശേഷം
പൂവ്വാശാപേ ശലാംഗീ കുളിർമടിതടവും
ശവ്വരീശൻ കണക്കേ,
സവ്വാഭീഷ്ടാത്ഥസിദ്ധൻ വിമത മദഹരൻ
വീരമാത്താണ്ഡ ദേവൻ
നിവ്വാണം നേടിയപ്പോൾ പ്രകടമകടനായ്
കാത്തികാ രാമരാജൻ.

63

പ്രാജ്യശ്രീ കേളിയാട്ടം പുരുഷവൃഷഭനോം
മാതുലൻ സഞ്ചയിച്ചാ
രാജ്യം രക്ഷിച്ചു വേണ്ടും വിധമതിനതിരും
തെല്ലു വിസ്തീർണ്ണമാക്കി
പൂജ്യതപം പൂണ്ടു "ധമ്മക്ഷിതിപതി"വിലസ-
ദ്ധമ്മസിംഹാസനത്തിൽ;
പൂജ്യതപം പൂണ്ടിതൊപ്പം നലമൊടെവിടെയും
നിസപതാപസപരങ്ങൾ.

64

"മൈസൂർ വ്യാഘ്രം" കഠോരം കനലൊളിചിതവും
കണ്ണുരുട്ടോടുരുട്ടി-
സ്സാസൂയം സപീയദംഷ്ട്രോൽക്കടവദനദരീ-
ഘോരനായെത്തിടുമ്പോൾ,
ഹാ! സൂച്യാസ്യം കണക്കക്കെട്ടവയെയിവിട-
ന്നാട്ടിയോടിച്ചുടൻ നിൻ
മെയ് സൂക്ഷിച്ചാവിപക്ഷക്ഷയകര വിരുതൻ
വഞ്ചി! നിൻപഞ്ചബാണൻ.

65

നില്ലാത "കേശവൻ"തൻ തുണയൊടുധരണീ-
മണ്ഡലാഖണ്ഡലത്വം
സോല്ലാസം നേടിവാണഗ"ുണഗണനിലയൻ
നീരദോത്തുംഗവാസൻ,
പൊല്ലാളം കമ്പനിക്കാക്കൊരു മഹിതസഖാ-
വെന്ന പേരാന്ന നന്നായ്
വല്ലായ്മയ്ക്കുതുമേനം പ്രജകളിലിയലാ-
ത്തുഴിപാലിച്ചുപോന്നു.

66

അന്നാസിംഹാസനത്തിൻ പുരുതരമഹിമാ-
വെന്തുചൊല്ലട്ടെ! നിത്യം
നന്നായ് സാഹിത്യലക്ഷ്മീ പദസരവിലസ-
ന്മഞ്ജുശിഞ്ജാനഗാനം
തന്നാട്ടിൽത്തന്നെയല്ലൊട്ടകലെ മരുവിടും
പണ്ഡിത പ്രൗഢരേയും
വന്നാലും നിങ്ങളെ'ന്നായന്ദിന മലിവിൽ
സ്വാഗതം ചെയ്യു പോന്നു.

67

"ഉണ്ണായീ" "കഞ്ച"നെന്നിക്കവികുലവരരിൽ
പ്രീതി കൈക്കൊണ്ടവക്കു-
ന്നുണ്ണാനും മാറുവേണ്ടും വകകളുമിളവി-
ല്ലാതെയാരേകിവന്നു?
വണ്ണാത്മാവായ വാണീ ഭഗവതിവിലസും
ഗേഹമാമാമഹീശൻ
വർണ്യാതിതപ്രഭാവേ! പ്രഥിതമതിവേ-
ദല്ലനേ വഞ്ചിമാതേ!

68

"മന്നോ സുൽത്താൻ" തുടങ്ങിബ്ബിരുദകഥം പലതും
വഞ്ചിഭൂപക്കു തീറായ്-
ത്തന്നോ നേടീമഹാനാം ധരണിപനമലൻ
"ധർമ്മരാജ" പ്രസിദ്ധൻ;
ഇന്നാരാജർഷി രാജൽ പ്രഭയൊടുരപെറും
ദിവ്യ സപ്തർഷിമാരിൽ
ച്ചെന്നാമോദേന ചിത്രായുവരനു വിജയം
ചേത്തിട്ടന്നു നിതാന്തം

ബാലരാമവമ്മ:— 69

"വൃദ്ധൻരാജേന്ദ്ര" നിദ്ധപ്രഭയൊടരുളിയാ
സപണ്ണസിംഹാസനത്തിൽ
ശുദ്ധൻ ശ്രീ ബാലരാമൻ തിരുവടി മകടോ-
ല്ലാസിയായ് മിന്നിപിന്നെ,
ബദ്ധൻ തൽ സേവകന്മാർ പണിതൊരുവലയിൽ
കഷ്ടമേ! ശ്രേഷ്ഠനാം സം-
ബുദ്ധൻ മന്ത്രിക്ക ജേലായ് നിലയന, മുടനേ
താന്ത്രികൻ മന്ത്രിയായി.

70

പുത്തൻ നന്മൂരിമന്ത്രിപ്രവരസരണിതൻ
പോക്കുവക്രത്തിലായീ,
പുത്തൻ കാണാതെ ശൂന്യസ്ഥിതിയിലതിജവം
രാജഭണ്ഡാരമായീ;
വിത്തത്തിന്നായ് ഞെരുക്കപ്പെട്ടമവർ നിലയോ
ഹന്ത! ചക്രത്തിലായീ.
ചിത്തത്തിന്നാസ്ഥവിട്ട ത്തരുണ ധരണിപൻ
ചെറു കഷ്ടത്തിലായീ.

71

വേണ്ടാടമേമേ! നിതാന്തം ശുഭഗതി ഭവതി-
ക്കേകുവാൻ തന്നെയായ്ത്തൻ
പ്രാണാന്തത്തോളമേവൻ നിജസുഖമഖിലം
വിട്ട നട്ടം തിരിഞ്ഞൂ?
കേണാലും ദേവി! നീയാ സചിവസമുദയ-
സ്തുയമാനാപദാനൻ
ഠാണാവിൽ; പാപിയായ് നി കടുതരഗരമേ!
ഘാതുകന്മാർ നിമിത്തം.

72

മാലുള്ളത്തിൽക്കലത്തിജ്ജനതയെയതിരി-
ല്ലാതെ മട്ടിച്ച മന്ത്രി-
യ്ക്കേലും ക്ലേശങ്കഷതപം പെട്ടമൊരു ഭരഹ-
ങ്കാരമാം വേലിയേറ്റം
മേലും പൗരക്കു വായ്ക്കും സുഖനിലനിഹനി-
യ്ക്കാതെ വറ്റിച്ചുവല്ലോ
"വേലുത്തമ്പി" പ്രതാപാരുണ പവനസഖാ-
സ്യുങ്കം മാത്രയ്ക്കുമമ്പേ!

73

ധീരൻ, വീരാതിവീരൻ ചുണയൊടുനിജമാം
ജോലി നിവ്വിഷ്ടമേയും
ഭാരം കൂടാതെ നോക്കിദ്ധരയിതവികല-
ക്ഷേമ സമ്പൂർണ്ണമാക്കി;
ഘോരന്മാരായ കോഴപ്പുലികപം തിരുവിതാം-
കൂറിലെ ക്രൂടിയാട്ടം
തീരെക്കൈവിട്ട, കുഞ്ഞിക്കവരുമവരവി-
ഛിന്ന വിശ്രാന്തരായി.

74

"ഞയക്കെട്ടോ"ക്കെ നോക്കിത്തുകകപം മുഴുവനും
തിട്ടമായിട്ട കണ്ടി-
ട്ടായം വർദ്ധിക്കുവാനായ് പ്പുണികപം പലതരം
നോക്കി മന്ത്രിപ്രവീണൻ;
ന്യായത്തിൽ "കണ്ടെഴുത്തൊ"ന്നഭിനവമുടനേ
ചെയ്തു; ഭണ്ഡാരപുഷ്ടി-
ക്കായത്നം മിക്കവാറും സഫലനിലയിലായ്,
തെല്ലൊരാശ്വാസമായി.

75

ഗൗരാസ്യന്മാരെയും താൻ പുരുതരപുരുഷം
പമ്പയിൽത്താഴ്ത്തിയോര-
ധീരസപ്രാന്തൻ, സപതന്ത്രൻ, വടിവൊട്ടടലെട്ട-
ത്തുള്ള സുക്ഷത്രവീര്യം,
ഘോരം ജിഹപാസി വീശിതപരിതമണയുമാ
ശത്രുസപ്പുങ്ങരം വായിൽ
ച്ചേരാതാത്മ പ്രണാശം നിജകഠിന കഠാ-
രത്തിനാൽ താൻ വരിച്ചൂ

ഗൗരി ലക്ഷ്മീ പാവ്വതീഭായിമാർ: 76

മങ്കത്തൈകഠംക്കരപൂൺപായ് മഹതികളിരുപേർ
ബാലരാമക്ഷമാപൻ
തങ്കാലം തീന്നശേഷം തിറമൊട്ട തിരുവേ-
ണാട്ട പാലിച്ചുവല്ലോ;
തങ്കും വാത്സല്യപൂവ്വം തനയനിധിപെട്ടം
തൊട്ടിലാട്ടം കരത്തിൽ
ചെങ്കോലും പള്ളിവാളും സമുചിതനിലയിൽ
പ്രോല്ലസിക്കാം ചിലപ്പോഠം.

77

ലോകങ്ങഠംക്കമ്മയാകും മലർമകളഴകിൽ
പൂണ്ട നവ്യാവതാരം,
ശോകംകൊണ്ടുള്ള പൊള്ള നാടിമകളരികിൽ-
ക്കണ്ടസൗഭാഗ്യതാരം,
നാകംവാഴുന്ന വാമാമണികഠംമുടിയിൽ വ-
യ്ക്കുണ്ട മംഗല്യഹീരം,
സാക്ഷതം ഗൗരിലക്ഷ്മീ തിരുവടിവടിവോ-
ടേറവു വേണാട്ടഭോരം.

78

ഇല്ലാ കൗശല്യമേതും ഭരണകലകളിൽ,
പിന്നെയോ രാജ്യമെങ്ങും
വല്ലാതേവം കഴപ്പുസ്ഥിതിയി,ലഴിമതി-
ക്കാരഹോ! ശമ്പളക്കാർ;
എല്ലാം ചിന്തിച്ചിളപ്പം മനതളിരിലെഴാ-
തേറവും ധൈര്യമോട-
പ്പഴുല്ലാം ഭോജാക്ഷി ഭംഗ്യാ നിജധരണിഭരി-
ച്ചീടിനാഥം ഭാരമെന്യേ.

79

ധീയാളും പണ്ഡിതന്മാരഖിലമടിതൊഴും
രാജരാജാഖ്യനാം തൻ
പ്രേയാനും, മന്ത്രി 'മൺട്രോധ-പര'യുമനഭിനം
ചെയ്തതേപാപഭേശം
പായായ്, പാലാഴിശായീ കരുണഗുണകരം
വാതമായ്, വഞ്ചിമേന്മേൽ
പായാൻ റാണിക്ക് വാടാതമരനിലപിടി-
ക്കേണ്ടതേ ഭാരമുള്ളൂ.

80

ഉഠംത്തിങ്ങും രാജഭക്തി പ്രചുരിമതിരളു-
ന്നിപ്രജാപാളിനിത്യം
പ്രാത്ഥിച്ചൂ വഞ്ചിരാജാനപയവനികയിൽ നൽ-
പൂങ്കുയിൽപ്പാട്ടുകേഠംക്കാൻ;
പൊൽത്താർമാതൊത്ത വഞ്ചിശപരിതിയവയർവാ-
ഴ്ന്നവെന്നുള്ള പുത്തൻ
വാത്താമേഘങ്ങളം വാർത്തു മധുരമധുമഴ-
ച്ചാത്തു വേണാട്ടിലെല്ലാം.

81

വേണാടിൻ ഭാഗ്യപൂരപ്പൊരുളിനെ യുദര-
ത്തൊട്ടിലിൽച്ചേർത്തുറക്കും
റാണിക്കോമൽക്കുചങ്ങൾക്കതി ശുഭത കല-
ർന്നാസ്യമേറെക്കറുക്കെ,
ക്ഷോണിക്കാസന്നമാകുന്ന വികലവിലസത്-
ഭാവികണ്ടിപ്രജയുഷ്മം
പ്രീണിച്ചവ്യാജമന്ദസ്മിതരുചിചിതവം
വക്ത്രമാന്ന ത്രമിന്നി.

82

ഏതോമൽപ്പുത്രമുത്തിൻ തിരുവവതരണം
മൂലമായ് മാലകന്നാം
ജാതോല്ലാ സേനവാണോരരിയ ജനനി തൻ
ഗർഭപാത്രം പവിത്രം,
ചേതോരമ്യാംഗനാ മത്തിരുവടിമഹിത-
സപാതിനക്ഷത്രജാത-
ക്ഷ്യാതോർവ്യദ്രാജരത്നം ജനനമതിനുമു-
ന്പാൻ വഞ്ചീന്ദ്രപട്ടം.

83

* "ഭംഗ്യാഭിപാ"ഭയാണ്ടിദ്ധരണിയിൽ വിലസി-
സപാത്മജന്മാരിലെപ്പോൽ
യുംഗാനന്ദം പ്രജാളിയ്ക്കുരുളിയ കരുണാ-
പൂർണ്ണകല്യാണലക്ഷ്മി-
വ്യംഗ്യാർത്ഥം ശേഷമെല്ലാം—ഭഗവതി, വസുധേ!
പാവ്വതീഭേവിതന്നു-
ത്സംഗേമിന്നുന്നനന്നായ്—കരയരുതിനി നീ-
നിന്റെ മാണിക്യരത്നം.

* 1814-ൽ ഗൗരി ലക്ഷ്മീഭായിത്തമ്പുരാട്ടി തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് നാടുനീങ്ങി.

സപാതിതിരുനാഠം:— 84

ഉന്നിദ്രാനന്ദമേകുന്നരിയ തിരുവയ-
സ്സിന്നിയും രണ്ടുപോലും
ചെന്നില്ലാ സപാതിജാതക്ഷിതിപതി വിധുവി-
ന്നെങ്കിലും ഭംഗിയോടേ
മന്നിൻ നാഥത്വമപ്പിഞ്ചെണികര കനക-
ത്താമരത്താരിലപ്പി-
ച്ചുന്നിബ്ഭ്രഭോരമന്വോടതിഗുണവതിയാം
പാവ്വതീരാണിയേറാഠം.

85

താരുണ്ണിപ്രേമസത്താം ഭഗവതിവിലസും
ചാരുപൂപ്പന്തലായും,
കാരുണ്യാംഭോധിയായും ദിനമനുവളരും
സപാതിഭ്രപാലചന്ദ്രൻ
താരുണ്യാരാമ കേളീനിലയനമണിസോ-
പാനമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ പാ-
ടാരുണ്യാബ്ജങ്ങൾവച്ചു ശിരസിമകുടവും
ഹാടകാഡംബരാഢ്യം.

86

ധന്യൻ ധാത്രീമണാളൻ നിജഭരണപരി-
ഷ്കാരകാര്യങ്ങളോരോ-
ന്നന്യക്ഷ്മാപാലകന്മാക്കതിശയമിയലും
മട്ടു നിത്യംനടത്തീ;
വന്യസ്ഥാനത്തിലും തൻ മഹിതതരകരാ-
സ്ഫാലനാഖേലനത്താൽ
ദൈന്യതാപം നീക്കിട്ടന്നത്തരുണദിനമണി-
പ്രാഭവം ലോഭനീയം.

87

സവ്വജ്ഞാനാത്ഥരത്നപ്രവരതതിപെട്ടം
ദിവ്യഭണ്ഡാരമാകു-
ന്നവ്വിവൃത്യാരിവിദ്യാവിതരണതുറയിൽ
ശ്രദ്ധാകൈക്കൊണ്ടനന്നായ്;
ശൈവ്വാണീകൈരളീയെന്നിവരുടെസഖിയായ്
ഹൗണിയും നാട്ടിലെങ്ങും
നിവ്വ്യാജസ്നേഹമോടേ നടനവിധി നട-
ത്തീടുമാറാക്കി മന്നൻ.

88

നീതിന്യായം നടത്താൻ നിയമനിപുണരാം
പ്രാഡ്വിപാകപ്രവേക-
ക്കാതിഥ്യം ചെയ്യുപോന്നോരനവധിക പൊതു-
സ്ഥാപനം നാട്ടിലെല്ലാം
പ്രീതിക്കെന്നും ജനങ്ങൾക്കനിതര സുലഭ-
ക്ഷേത്രമായ ത്രവാങ്കാ-
സ്വാതിപ്പൂന്തിങ്കൾവീശും വിമലതരയശ-
സ്സൊത്തു പൊങ്ങിത്തിളങ്ങീ.

89

നേത്രാനന്ദം ജനങ്ങൾക്കരുളി വിലസിടും
കാഴ്ചബംഗ്ലാവു, വാനിൻ-
ശാസ്ത്രപ്രാധാന്യമോതി ദ്യുതിവിതറിവിള-
ങ്ങുന്ന നക്ഷത്രഹമ്മ്യം,
ചിത്രാഭം പത്മതീർത്ഥക്കരയിലുയരുമാ
മേടതൻ മോടിക്കൂട്ടം
മാത്രായന്ത്രം, നിനച്ചാലിതുകളഖിലമ-
സ്വാതിജൻ ഖ്യാതിഭങ്ങൾ.

90

കുറക്കാരായ് ഗണിച്ചിട്ടധികൃതനിരയാൽ
ബദ്ധരാം മുഗ്ധമാർ തൻ
കുറക്കാർകൂന്തൽ കണ്ടിച്ചുമഥ ഝടിതിപുറ-
ത്താക്കുമാറുണ്ടുപണ്ടേ;
മുറിക്കാരുണ്യപൂരം വഴിയുമവനിട്ട-
ന്മൗലിയച്ചട്ടമെല്ലാം
മാറിക്കല്പിച്ചുവല്ലോ; മലിനനിലയിലും
മാതർ സമ്മാന്യർ തന്നേ.

91

സത്യം പ്രത്യക്ഷമാക്കാൻ കൊടിയവിഷമശി-
പ്പിക്ക, തീക്കുണ്ഡമദ്ധ്യേ
യുത്തം ചെയ്യിക്കയെന്നീ വിധവിവിധപരീ-
ക്ഷയ്ക്കു സാക്ഷ്യംവഹിക്കാൻ
അത്യൽകൃഷ്ടാന്തരംഗൻ നൃപതിമണിതുനി-
ഞ്ഞില്ല, മാമൂൽപ്പിശാചിൻ
മൃത്യുസ്തോത്രം പഠിച്ചോരതി മഹിതഹൃണോ-
ദന്തർനിൻ കാന്തരമ്മേ!

92

സംഗീതക്ഷീരവാരാന്നിധി മഥനവിധൌ
വാണിതൻ പാണിയാം സ-
ദ്രംഗേഭംഗ്യാവിരാജിച്ചൊരു വിമലശ്രുകം
സപാതിതാരാഭിരാമൻ;
മംഗല്യ ക്ഷേത്രമാമിത്തനയനിലയലും
വത്സലതപാതിരേകാൽ
ഭാഗം കൂടാതെയിന്നും ഭഗവതിയിവിടെ-
പ്പാപ്പുവാഗ് ബ്രഹ്മദേവി.

93

നൂനം, സപ്രതിക്ഷമാട്ടത്പ്പുര ട്ടിതപരമോൽ--
ക്കൃഷ്ടാസൽക്കണ്ടുവിണാ-
ഗാനപ്പൂന്തേനൊഴുക്കിൽ കുളിരുമിളസദാ
കോമളമിർക്കൊണ്ടിടുന്നു;
ഊനം കൂടാതെ ദൈനന്ദിന മുതിരുമൊരാ-
ഗ്രാനമീ വഞ്ചിരാജ്യോ-
ദ്യാനത്തിൽ പൊൻവസന്ത പ്രമദയെയനിശം
നൃത്തമാടിച്ചിടുന്നു.

94

ആ പാദം വ്യക്തമാകും നവരസമധുരം
ഗീത വിദ്യാംബുധിക്കാ-
ലോപാമുദ്രാമണാളൻ ഹരിഭജനപരൻ
ത്യാഗരാജൻ സഹർഷം
ഹാ! പാരം വാഴ്ത്തിയോരക്കവിമണിയഴകിൽ
സപ്രതിരാജന്റെറഗാന-
ശ്രീപാലിക്കും സദസ്സാം സതിയുടെ തിലകം
സപ്രാമി "ഗോവിന്ദസൂരി."

95

കെല്പാൻനുള്ളൂ രാജപ്രവരനുടെധരാ-
ഭാരകാലത്തെയാണോ
നല്പാളും വഞ്ചിനാട്ടിൻ സുകനകദശയായ്
വാഴ്ത്തി വൈശാഖമന്നൻ?
അല്പാതീതാഭനാമേതരചന നരസിം-
ഹാവതാരതപമേകി-
ത്തൽപ്പാദം കൂപ്പിവന്നു ജനതതി, ദിവിയ-
സപ്രതിജൻ യാതനായി.

ഉത്രംതിരുനാൾ:— 96

ജ്യേഷ്ഠോതാവതാന്ത സ്ഥിരമതിയുലകം
വിട്ടുവാനേറിയോരാ
നഷ്ടം ചിന്തിച്ചൊട്ടങ്ങാക്കടനമൊട്ടുകു-
ന്നുള്ളമാന്നുള്ള മന്നാൻ,
ശിഷ്ടൻ ചട്ടപ്രകാരം നിജവശഗതയാം
വഞ്ചിതൻ പൂങ്കരത്തെ-
പ്പുഷ്ടപ്രേമംഗ്രഹിച്ചൂ പരിണയ വിധിപോ-
"ലുത്രനക്ഷത്രമിത്രൻ"

97

ദീനപ്രാതാവനോൽക്കൻ ധരണിപനതിയാ-
യാംഗ്ലഭൈഷജ്യ ശാസ്ത്രം-
ജ്ഞാനം സ്വായത്തമാക്കി പ്രജകളിലലിവോ-
ടൗഷധം നൽകിവന്നു;
സ്ഥാനം തെറ്റാതെ ശസ്ത്രക്രിയകളതിജവം
ചെയ്യുവാൻ സജ്ജനുണ്ട-
ന്യൂനം ശോഭിച്ചുതുക്കെ ക്കമലയുഗളിയിൽ
സാധകം ചേന്നിരുന്നു.

98

ആയില്യം തമ്പുരാനും നിശിതമതികളാം
പണ്ഡിതക്കേകനേതാ-
വായിത്തീന്നാ വിശാഖക്ഷിതിപനുമനതി-
ക്രാന്ത കൌമാരമിപ്പോൾ;
സ്ഥായിപ്പെട്ടക്കുമാര പ്രതിമസുഭഗരാം
ഭാഗിനേയക്കുവിദ്യാ-
ദായിശ്രേഷ്ഠൻ വരിഷ്ഠൻ നിയമിതനുടനേ-
തന്നൊയമ്മനാനാലേ.

"ചാലേനാട്ടിൽ" സമസ്തപ്രജകളുമൊരുപോൽ
വാത്സല്യസന്തോഷബാഷ്പ-
ത്താലേ പൂർണ്ണാഭിഷിക്തൻ മധുമഥനപദാം-
ഭോജയുഗൈകചിത്തൻ,
മേലേമേലേ ഗുണശ്രീ നിജമഹിതമഹീ-
മങ്കയിൽ ച്ചാർത്തുവാനായ്
പ്രാലേയാംശുപമാനൻ പരികരകരനായ്
സത്ഭുജംഗർക്ഷജാതൻ.

100

ഭൂരാൽ വന്നൊത്തുമന്യക്ഷിതിപതികളം മുദാ
വന്വെഴും പൂമ്പടത്താ-
രാരാധിച്ചാദരിക്കുന്നരിയ ഗുണഗണോ-
ദാരകേദാരമേ! കേൾ,
ഭൂരാൽനിൻ വല്ലഭന്മാക്കഴകുടയ മഹാ-
രാജപട്ടം വിശിഷ്ടം
തീരാസപത്തായ് ഭവിച്ചൂ? ഭവികഭവന മ-
ബ്ഭ്രവരൻ ശ്രീവരൻ തേ.

101

കൂട്ടം പ്രാഗത്ഭ്യമോടേ ധരണിയിതൊരുന-
ന്മാതൃകാരാജ്യമെന്നൊ-
ന്നാട്ടം പൊങ്ങിച്ച കീർത്തിമ്മടടഡിതിഭുജം-
ഗർക്ഷ ഭ്രക്ഷിൽപ്രവീണൻ.
പാട്ടം പുംസ്കോകിലത്തിൻ ഹരികഥയിതുനാൾ
മാന്യനീമന്നവേന്ദ്രൻ
നേട്ടം ദിവ്യാപദാനപ്രകരവിവരണം
തന്നെയായ്ത്തീർന്നിരുന്നു.

102

ക്ഷേമം ചേർന്നുള്ളനാടൊന്നതികഠിനമനാ-
വൃഷ്ടിയാൽ പ്ലുഷ്ടമായി-
ക്ഷാമത്തിൻ രംഗമായെന്നറികെ യഖിലഭൂ-
പാലമാലാ ലലാമം,
സാമർത്ഥ്യം പൂണ്ടുനിത്യം നിജസവിധഗമാം
ഭീതിപാരമ്യവായ്പാൽ
കാമംവർഷിച്ചു താപപ്രശമനമരുളീ
ശ്രീലനബ്ഭ്രവലാരി.

103

ഇന്നാത്തപ്പോലെയഞ്ചൽത്തുറ വഴിവഴിപോൽ
കത്തയയ്ക്കുന്നതിന്നാ-
യന്നാത്തച്ചട്ടമേതും ജനതയിലന്നു കു-
ലിച്ചതല്ലായിരുന്നു;
എന്നാലീരാജമുക്താമണി നിജഭരണീ-
യക്കു സൗകര്യമേകാൻ
നന്നായ്ചിന്തിച്ചു പുത്തൻനടപടികളം നട-
പ്പാക്കിനാനീ വകുപ്പിൽ.

104

പണ്ടത്തേപ്പോൽക്കരാറിൻ സ്ഥിരതയൊരുവെറും
വെള്ളയോലപ്രമാണം
കൊണ്ടാവില്ലാ "രജിസ്റ്റർ" ക്കരണമിഹ വരു-
ത്തേണമെന്നോർത്തു മന്നൻ
ഉണ്ടാക്കീപുത്തനായിട്ടൊരു തുറയതിനാ-
യാ, വകുപ്പെന്നുമാതും
കൊണ്ടാടത്തക്കതെന്നോ; പറയുകപണിമേ
സപ്ലൈതാരപ്രഭാവം.

105

കപ്പിത്താന്മാർ കയക്കുന്നാലകടൽ നടുവിൽ
കപ്പലോടിച്ചു മാഗ്ഗം
തപ്പിപ്പോകാതെ "യാലപ്പുഴ"യിലണയുവാൻ
നീരധിതീരഭാഗേ
കെല്പിൽക്കല്പിച്ചു തീർപ്പിച്ചൊരു ധവളമണി-
സ്തംഭമുമ്പാക്കു ചേരും
ശില്പിശ്രേഷ്ഠന്റെ ഡംഭം കളവതിനവള-
ന്നുല്ലസിക്കുന്ന ഭംഗ്യാ.

106

നോക്കീടാം വക്ക്രലപ്പോയവിടെ യിരുതുര-
പ്പുള്ള വയ്ക്കുള്ളിൽ മെല്ലെ-
പ്പുക്കീടാമെങ്കിലന്നോ നയനജനിഫല-
പ്രാപ്തി സമ്പ്രാപ്തമാകു;
ശ്രീക്കീടുന്നുള്ള ലീലാ തടിനികഠം മലക്ഠം-
ക്കുള്ളിലുണ്ടോക്കിയിമ്മ-
ട്ടാക്കീടാൻ ഭാഗ്യമാന്നുബ്ഭവിക നിലയനൻ
ദിവ്യനായില്യഭ്രപൻ.

107

ഭ്രാന്തന്മാരായ് വിലജ്ജം വിഗതവസനരായ്
രാജമാഗ്ഗങ്ങഠം തോറും
ഭ്രാന്തന്മാരായനൈജ പ്രജകളിലലിവും-
ക്കൊണ്ടഭ്രവിണലേശൻ
ശ്രാന്തതപം പൂണ്ടുവേണ്ടും വിധമിഹപണിയി-
പ്പിച്ചു ധീരോഗമോട-
ശ്രാന്തം കേണീടുവോരിൽ സുഖനിലയരുളാ-
നാശ്രനല്ലാശ്രുപത്രി

108

ചട്ടംനന്നായ്പ്പഠിപ്പിപ്പതിനരിയ കലാ-
ശാലയിങ്ങില്ലയെന്നാ-
ക്കോട്ടം തീർത്തു തികച്ചും തിറമൊടു തിരുവേ-
ണാട്ടിനീശൻ സുധീശൻ;
വാട്ടം കൂടാതെയിന്നും ധവളധവളമാ-
യുല്ലസിക്കുന്നതുണ്ടീ-
രാട്ടന്നാജ്ഞിച്ചുകീർത്തി ക്കൊടിയുടയ "ഹജൂ-
രെ"ന്ന കച്ചേരിമെച്ചം.

109

"രാജാ. സർ. ടീ"തിയെങ്ങും പുകളൊളി പുലരും
മാന്യനായില്ല്യുട്രവാം
രാജശ്രേഷ്ഠന്റെ വാഴ്ച്ചയ്ക്കുനിതരമഹിമാ-
വേററിയോരുറ മന്ത്രി,
തേജഃപുഞ്ജം ചൊരിഞ്ഞാഫണിവരനഗരി-
യ്ക്കഗ്ര്യപൊൽക്കുംഭ മേന്തി-
ക്കുബ്ഭോജിക്കുന്നാഹജൂരിന്നഭിമുഖനിലയായ്
നിൽപ്പുതേ ശില്പരമ്യം.

110

അരാലോതാവതാണപ്രതിമയുടെ ഹണൌൽ-
കൃഷ്ടാ; മാരാകിലെന്താ-
ണാരാലെത്തുമ്പൊഴേയ്ക്കുപ്രതിമതമമഹ-
ത്തേജസാകൃഷ്ടരായി
അ രാജദ്രാജസശ്രീ ചൊരിവൊരതിനെയൊ-
ന്നാനമിക്കാതെ മാറി-
പ്പോരാനാവില്ലൊരാൾക്കും; സകലരുമവിടെ-
പ്രാഞ്ജലീബദ്ധർ തന്നോ.

111

അത്യന്താശ്ചര്യഹർഷസ്ഥിതികളുടനുടൻ
പ്രേക്ഷകന്മാരിലെല്ലാം
നിത്യം ചേർത്തുല്ലസിപ്പുണ്ടഴകൊടുപുനലൂർ-
ച്ചങ്ങലത്തുക്കപാലം;
പ്രീത്യാസർപ്പൂർക്കജാതൻ തനതുകമനിയാ-
യോമനിക്കുന്ന വഞ്ചി-
ക്ഷിത്യം ഭോജായതാക്ഷിക്കളിമതഗതിയിൽ-
ത്തീത്തൊരുഞ്ഞാലുപോലെ.

112

ഭാഷാസാഹിത്യസമ്രാഡ്പദവിയിൽ വളരെ-
ക്കാലമീവഞ്ചിലക്ഷ്മി-
ഭ്രഷാമാണിക്യമായിക്കവികുലഗുരുവായ്-
"കൈരളീ കാളിദാസൻ"
ഭോഷായ് ദോഷാകരശ്രീ വിതറി വിലസവേ
രാജകോപത്തിലും വി-
ശ്ലേഷാനന്ദേന ദോഷാകരരുചി വിതറീ;
"ദിഷ്ടദോഷം" വിശേഷം.

113

അമ്മേ! നിമ്മായരാഗത്തികവൊട്ടു ഭവദി-
യാങ്കപാളീ പ്രവാഹം
സമ്മേളിച്ചുള്ളലർത്തേനലകടലമലേ!
കാലലീലാവിലാസം,
നമ്മെക്കൈവിട്ടു വിണ്ണോക്കധിപനതിഥിയായ്
ദേവലോകം ഗമിച്ചാ-
നമ്മേധാശാലിയിപ്പോഴം; ഗുണികളെവിടെയും
സ്വാഗതം നേടിടുന്നു.

വിശാഖം തിരുനാൾ:- 114

മന്നോർമന്നന്റെ, മുറവും ധൃതിഗുണനിലയിൽ
ശൈലരാജന്റെ മാനം
മിന്നിപ്പിച്ചുബ്ഭേജംഗർക്ഷജനുടെ, വിലസ-
ച്ഛ്രീഷ്ഭ്രഷാപ്രകാണ്ഡം
തന്നിൽച്ചേർത്താവിശാഖക്ഷിതിവരനുടയേ
മിന്നിടും പൊന്നൊളിപ്പൂ
ചിന്നും ബാലാക്കനെപ്പോൽജനഹിതകരനായ്
സപർണ്ണസിംഹാസനത്തിൽ.

115

ശ്രീരാമൻ നീതിരക്ഷാനിപുണതനിരുപി-
ച്ചീടി,ലാജ്ഞാകരത്വം
നേരാക്കിൽ ഭാനുപുത്രൻ, ശിബിനരപതിയാ-
ണാശ്രിതത്രാണനത്തിൽ;
ഈ രാജൻ രാജദിന്ദുദ്യുതിയൊടുകിടയാം
കീർത്തിയുള്ളോൻ, ശരിക്കും
സപാരാട്ടോജസ്സിൽ, വീര്യപ്രകടനവിധിയിൽ
ശ്രീവിശാഖൻ വിശാഖൻ.

116

നാനാസാഹിത്യവാരാന്നിധികളെ മഥനം
ചെയ്തു വൈശാഖഖണ്ഡം
താനാ'വൈശാഖമന്നാൻ'വിബുധഗുരുവരാ-
രാദ്ധ്യപാദാരവിന്ദൻ,
മാനാതീതപ്രസിദ്ധൻ തിരുവടിയെഴുതും
ലേഖനങ്ങൾക്കുമാന്യ-
സ്ഥാനം കൈവന്നിരുന്നു ബുധസമിതികളിൽ
പത്രലോകത്തിലെപ്പോൽ.

117

'മാടക്ഷാണീ' മഹോളയ്ക്കയി! ജനനി! ഭവൽ
ഭവ്യമവ്യാഹതംക-
ണ്ടാടൽപ്പാടായ, സൂയക്കെട്ടകൃഷികമനീ-
ജന്മസമ്പാദ്യമല്ലോ;
ഈടാന്നോവം ഭവിച്ചുള്ള തിർകലഹശിഖി-
ജ്വാലയിൽപ്പെട്ടവാട്ടം
കൂടാതമ്പോടുനിന്മെയ് തഴുകിയ യുപതീ-
ഹീരമീധിരനമ്മേ!

118

ദാരിദ്ര്യക്ഷുദ്രനക്രതഞ്ചരിയുടെ ചരിതം
ഭീകരം, താൻ ഭരിക്കും
പാരിൽ സൂരൻ കടക്കാറ്റിരിടരികളിലും
വിശ്രമിക്കാതിരിക്കാൻ
പാരിച്ചീട്ടം ഫലം ചേന്നൊരു മഹിത "മര-
ച്ചിനി"യമ്പാഞ്ഞുവിട്ടാ-
ഭ്രരിശ്രേയസ്സചിരാമൻ ധരണികുലമണേ!
കേഠംക്കഭാവൽക്കനല്ലോ.

ശ്രീമൂലം തിരുനാൾ:— 119

പാരിൻ ക്ഷേമത്തെമാത്രം കരുതിയിഹജന-
സ്സാണ്ട കല്യാണഗാത്രം,
താരിൻമാതിന്റെ നേത്രഭ്രമരികം വിഹരി-
ക്കുന്ന പൊൻശാതപത്രം,
സൂരിസ്തോമാത്മമിത്രം, വിമലത കലരും
"മൂലസൗഭാഗ്യചിത്രം,"
ഭ്രരിസ്നൈഹൈകപാത്രം, ക്ഷിതിതലസതിയിൽ-
ച്ചാർത്തി മംഗല്യസൂത്രം.

PRESENTED BY:
SRI M. K. VASUDEVAN NAIR
MANIYARA VEEDU
MALAYINKIL

120

നാട്ടാക്കിഷ്ടാനുകൂലം നിജഭരണമഹൽ-
ഗ്രന്ഥസഗ്ഗങ്ങം വേണ്ടും-
മട്ടായ് ഭംഗിപ്പെട്ടുത്തുനാതിനു നവയുപൻ
സന്മനസ്സായിരുന്നു;
കൊട്ടാരത്തിൽ സുവർണ്ണക്കതിരുകം വിതറും
പള്ളിമഞ്ചത്തിൽ നിനാ-
തപിട്ടാളും തൽസ്മിതത്തീ ചെറിയ കരിലുകരു-
ക്കുള്ളിലും വെള്ളവീശി.

MALAYINKIL

121

നെല്ലായിട്ടായിരുന്നു കരമിവിടെയെടു-
ക്കേണ്ടതി,നാട്ടുകാരെ-
ന്തെല്ലാമയ്യോ! സഹിച്ചൂ! പറയുവതെളുതോ,
കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളന്നാം;
ചൊല്ലാളും മൂലജക്ഷ്മാ വരവുടയനഭ-
സ്സാന്ന തത്തപ്പവീർപ്പൊ-
ട്ടില്ലാതേപെയ്ത പൂന്തേൻമഴ തിലസലിലം
നെൽക്കരഞ്ഞിന്നു നൽകി.

122

നന്നായ് സംസ്കാരമാക്കും വരണമതിനുനൽ
സംസ്കൃതജ്ഞാനമേററം
വന്നാലേസാധ്യമാകൂ നിയതമിതിനിന-
ച്ചുർവ്വരാ പർവ്വതാരി
അന്നാളം പ്രത്യേകമായിട്ടതിനരിയ കലാ-
ശാലയുൽഘാടനം ചെ-
യ്തെന്നാളും പൂത്തുനിൽക്കും പുതിയയാരുപുകളിൻ
വല്ലിപാരിൽപ്പടത്തീ.

123

നിരുപംകൊണ്ടുള്ള കൊണ്ടൽക്കുളിർകുഴൽമണിമാർ
പൂരുഷന്മാരൊടൊപ്പം
വാരുറവീട്ടുന്ന വിദ്യാസുരസിസുരസമായ്
കേളിയാട്ടുന്നകാണ്മാൻ
കാരുണ്യത്തിൻ നികേതം പരമകൃതുകിയായ്
പുത്തനായിത്തുടങ്ങീ
ചാരുതപം പൂണ്ടുമിന്നൊരു വിമലകലാ-
മന്ദിരം വന്ദ്യഭ്രപൻ

124

മിന്നിപ്പൊങ്ങിത്തിളങ്ങുന്നതിമഹിതകലാ-
സൗധതുംഗസ്ഥലത്തെ-
പ്പൊന്നിൻചാറാൽവിളക്കും കനകലതകഠംതൻ
മന്ദഹാസാനനങ്ങഠം
ഉന്നിദ്രാഭംലസിപ്പുണ്ടഖിടെയെവിടെയും
മൂലനക്ഷത്രജാതൻ
തന്നിൽച്ചേരും യശസ്സാംകലശജലധിയിൽ
പൊങ്ങുമിന്ദുക്കഠംപോലേ.

125

പഞ്ഞം വല്ലാതെവലിച്ചുരവയർനിറയെ
ക്കഞ്ഞിപോലുംലഭിക്കാ-
ക്കഞ്ഞുങ്ങഠംക്കും പഠിക്കാൻ കഴിവിഹവരണം
ധമ്മരാജ്യത്തിലെന്നായ്
നെഞ്ഞിൽക്കൂറുണ്ട മൂലക്ഷിതിപതികരുതി
"പ്പൈമറിസ്കൂളി"ലൊററ-
ക്കുഞ്ഞിക്കാശ്രം കൊടുക്കേണ്ടൊരുവനുമിനിമേ-
ലെന്ന കല്പിച്ചുവല്ലോ!

126

കാട്ടിൽ തീയെന്നമട്ടിൽക്ഷണമപിപടരും
ഘോരരോഗങ്ങളൊന്നും
നാട്ടിൽബ്ബാധിച്ചിടായ്വാൻ ജനസുഖപരനി-
പ്പാരിലെപ്പാകവൈരി
കൂട്ടിച്ചേത്താൻവകപ്പൊന്നാഥനഗരശുചി-
ക്കേറവും യോഗ്യമാകും
മട്ടിൽ താലൂക്കുതോറും സകളുമുടനി-
ങ്ങെപ്പെട്ടത്തിക്കഴിഞ്ഞു.

127

പഞ്ചായത്തെന്നപുത്തൻതുറയുമിഹതുറ-
ന്നിപ്രജാളിക്കവായ്ക്കും
പിഞ്ചായീടുന്നകേസ്സിൻവിധികളുടനുടൻ
കേറ്റക്കമാറാക്കിമന്നൻ;
സഞ്ചാരത്തിന്നിണങ്ങും സരണികളിവിടെ-
സ്സഞ്ചിതാനന്ദമോടി-
പ്പഞ്ചാസ്യാജ്ഞസപലാഭൻ സതതമതികൃപാ-
സാഗരൻസജ്ജമാക്കി.

128

സാനന്ദം തൻെറനാട്ടിൽ സകലവിധപരി-
ഷ്കാരസമ്പത്തുകേറ്റക്കം
സ്ഥാനം നൽകാനൊരുങ്ങുന്ന രചനതടപുകേ-
ച്ചേവലതൻ ചാലുപോലെ
സ്വാനന്ദൂരത്തിൽനിന്നും തുടരുമൊരുറയിൽ-
പ്പാതചെങ്കോട്ടയിൽച്ചെ-
ന്നാനംകൂടാതെ വാഴ്ത്തുന്നിതുബഹുസരസം
മൂലഭ്രഷ്പപദാനം.

129

"ശ്രീമൂലാഖ്യംസമാജം" "നിയമസമിതി"യി
ത്രേഷുസംഘങ്ങൾരണ്ടും
ശ്രീമൂലത്തിന്റെ ഭ്രമീഭരണനിപുണതാ-
മാനദണ്ഡങ്ങളല്ലോ;
നാമൂഹിച്ചുന്നകണ്ടോരെലുകപുറകിലി-
ട്ടെത്രയോ ദൂരെവഞ്ചി-
ശ് ശ്രീമൂലാമർത്ത്യശാഖീപരിമളഗരിമാ-
വെത്തി! നാമെത്രധന്യർ!!

130

വെള്ളംകിട്ടാതെതെക്കൻകൃഷികൾ മുഴുവനും
നഷ്ടമായെന്നുകേട്ടി-
ട്ടുള്ളംവെന്തുള്ള മനോർമണിയുടനണകെ-
ട്ടിച്ചുനൽക്കോതയാററിൽ;
കള്ളംകൈവിട്ട ഭക്തിപ്രചുരരടിയരി-
ന്നാട്ടുകാരെന്നുമങ്ങേ-
പ്പള്ളിപ്പാടംഭജിക്കുന്നൊളിയതനയരാ-
ണാര്യരാജഷ്ടിമൗലേ!

131

കുട്ടിക്കാലത്തിലോരോ കുസൃതികളുറിവി-
ല്ലാതെയിബ്ബാലകന്മാർ
കാട്ടിക്കൂട്ടുന്നതായാൽപ്പിഴചെറുതുമവ-
ക്കില്ല; തദ്രക്ഷകക്കാം;
നാട്ടിൽക്ഷേമംപുലത്താൻ, വികൃതികളവരെ-
സ്സൽപ്പഥംകാട്ടുവാനീ
രാട്ടിൻധർമ്മത്തിനാൽ "ദുർഗ്ഗുണപരിഹരണ-
സ്കൂളു"മേളിച്ചിടുന്നു.

132

ചിന്താതീതാമചിന്ത്യം സുചിരചരിതമാം
രാജഗേഹാബ്ജധാമം
സന്താനാംഭോജലീലാകലവിയിലിയലും
ഭാഗ്യമേല്ക്കായ്കമൂലം
സന്താപംപൂണ്ടമൂലക്ഷിതിപതിയുടനേ
വംശസംവർദ്ധനാർത്ഥം
ചെന്താർമാതൊത്ത ചിന്താമണികളിരുവരെ-
സ്സുതപരമ്പരത്തെട്ടുത്തു.

133

അഞ്ചുംനാലും വയസ്സാണരികിലണയുമ-
ക്കാണികൾക്കൊക്കെയും ക-
ണ്ണഞ്ചും മട്ടുള്ളമട്ടോൽ മൊഴികളെയിവിടെ-
ട്ടുത്തെട്ടുള്ളനാളിൽ;
കൊഞ്ചുംപുംസ്കോകിലത്തിൻ കളരുതമിടയും
തദ്ഗിരംകേട്ടമോദം
തഞ്ചുംപ്രഥീശിതാവിൻ തിരുവുടൽമുഴുവൻ
രോമഹർഷംധരിച്ചു.

134

കാലിൽപ്പൊന്നിൻചിലമ്പും തരിവളകളും കര-
ത്താമരത്തണ്ടിലും പൊ-
ന്നോലസ്സേലുന്നരഞ്ഞാണരയിലുമിതുപോൽ
സർവ്വഭൂഷാംഗിമാരായ്
പാലാഴിപ്പൈതലും നൽപ്പുനിമലമകളും
പോലെ വഞ്ചീശവംശ-
ശ്രീലാരാമത്തിലെപ്പൊൻലതകളതിതരാം
നൃത്തമാടിക്കളിച്ചു.

135

ശ്രീവത്സാങ്കമുള്ള ഭാവി ക്ഷിതിപഹിമകര-
ന്നാരുടിക്കേണ്ട ഭാഗ്യ-
ശ്രീവിങ്ങും ക്ഷീരസിന്ധുദ്വയമഭിനവമാം
യൗവകല്ലോലമേൽക്കേ,
ആവിർമ്മോദേന മേദിന്യധിപതി ഹൃദയം
തിങ്ങിടും കേതിയോട-
ക്കൈവല്യക്കാതലിൻ കാൽത്തളിരിണ കരളിൽ-
ച്ചേർത്തു കല്യാണമേകാൻ.

136

കേതന്മാരായവക്കെന്തഭിമത മതുപോൽ
സർവ്വവും സാദ്ധ്യമാക്കാൻ
ശകതൻ ശേഷോപരിഷ്ടൻ മരുവുമളവിലി-
മന്നാവക്കെന്തസാദ്ധ്യം?
മുകുന്ദൻ മൂലഭൂപൻ മുരരിപു കൃപയാൽ
മുന്നിലായ്ക്കണ്ട തേതൻ
മുകുന്ദവല്ലീമതല്ലീ മണികഠം പടരുവാൻ
വിദ്രുമോദ്യദ്ദ്രുമങ്ങൾ.

ശ്രീമൂലംതിരുനാളിന്റെ പദ്മനാഭസ്തുതി:—

"കാരുണ്യക്രുത്തരങ്ങേ! കനിയുക കമലാ-
പോർ മുലപ്പാൽക്കടത്തിൽ
ചേരും കാശ്മീരധൂളീ സുലളിതതുളസീ-
സ്രഗ്ഭാര സ്നിഗ്ധവത്സൻ
ആരുണ്ടെൻ സമമിയല്ലാതശരണ മഴലാ-
മാഴിയിൽത്താഴുമെന്നെ-
ച്ചാരുശ്രീചേന്ന തീരത്തലിവിനൊട്ട യുഴ-
ഞ്ഞാക്കുവാൻ ചക്രപാണേ!

138

ദുഷ്പ്രാധിക്യം കലർന്നുള്ള രികളെയഖിലം
കാളകൂടം വമിയ്ക്കും
സംപ്രാപ്തത്തെഗ്ഗർത്തമാൻ പടിനിജപുരവീ-
ഥ്യാഗ്നിയിൽ ഭസ്മമാക്കി
അപ്പിച്ചു ഭക്തിയോടിക്ഷിതിതലസതിയെ
ശ്രീപതേ! പണ്ടുയുഷ്മൽ
തൃപ്പാദത്തിങ്കലസ്മദ്വിമലകുലയശഃ
ശാവ്വരീ പാവ്വണേന്ദു.

139

മല്ലാരാതേ! ഭവൽപ്പാദ തലയുഗളീ-
ദാസരാ മെങ്ങളിക്ഷ്മാ-
മല്ലാക്ഷിത്തയ്യലാളെ ത്തവകടമിഴികൊ-
ണ്ടിത്രനാളും ഭരിച്ചു;
എല്ലാം കണ്ടല്ലിരിപ്പു തിരുവടി? യടിയൻ
കണ്ണടച്ചാൽ ഹരേ! മേൽ
ച്ചൊല്ലാനെന്തുണ്ടനാഥ സ്ഥിതിയിലരിയൊരെൻ
വഞ്ചി വെള്ളത്തിലാകും.!

140

ആകീട ബ്രഹ്മസദ്മസ്ഥിതിലയവിധികൾം-
ക്കീശനാ മെൻ പുരാനാ-
ലാകില്ലെന്നോവരുത്താനഭിലഷിത മഹോ!
മാമകം ലോകനാഥ!
മാഴ്കീടുന്നു മുരാരേ! നിജഹതവിധിയോ-
ത്ത,നഹം തപ്തബാഷ്പം
തുകീടുന്നുണ്ടു വഞ്ചീഭഗവതി, ഭഗവൻ!
തൽപ്രിയം നൽകിയാലും!"

141

ഏവം സപ്പേന്ദ്രതല്പേ സരസിജസുതയോ-
ടൊത്തു ബദ്ധാനുരാഗം
മേവും ദേവൻെറപൂവൽ പ്പതളിർവളരും
ഭക്തിയോടേ വണങ്ങി
ആ വന്ദ്യൻ വഞ്ചിഭ്രപൻ വസുധയുടെ വിഷാ-
ദങ്ങളെല്ലാ മുണത്തി
ശ്രീവൈകുണ്ഠത്തിൽ നിന്നും ശതമഖനുസമം
പോന്ന കൊട്ടാരമാന്നു.

142

പീയൂഷച്ചാർ കരത്തിൽ പരിചിനൊട്ട പക-
ന്നെങ്ങുമൊപ്പം തളിച്ചി-
ട്ടീയുഴിക്കുള്ള താപം കളവതിനുവള-
ന്നെത്തിവാർതിങ്കൾ വാനിൽ;
ആയുസ്സാരോഗ്യ ഭാഗ്യസ്ഥിതികളഖിലവും
ചേന്നവഞ്ചിയ്ക്കു ഭർത്താ-
വായുള്ളോരാമൽക്കുമാരൻ തിരുവവതരണം
ചെയ്യതിൻ സൂചനംപോൽ.

143

ഓമൽച്ചിത്രങ്ങൾ, സുര്യപ്രഭയൊടെതിരിട്ടം
റാന്തൽ, വാങ്കാറതങ്കം-
ശ്രീ മങ്ങിയ്ക്കും തുലോപ്പു, ൽപ്പുളകമരുളുമാ-
റുച്ചലത്താലവൃന്തം,
ഈ മട്ടെല്ലാമിണങ്ങും മണിയറയിലെഴും
ഹംസ തൂലാധ്യതല്പേ
ശ്രീമാൻ ശേഷോപരി ശ്രീധവനുടെ നിലയിൽ
സുപ്തനായ് മൂലഭ്രപൻ.

ശ്രീമൂലം തിരുമനസ്സിലെ സ്വപ്നം:—

സ്വാന്തം ക്ഷീണിച്ചുപാരം പരവശതയൊടേ
ഗാഢനിദ്രാവശൻ ഭ്ര-
കാന്തൻ പെട്ടന്നു ഞെട്ടിത്തിരുമിഴികൾ മിഴി-
ച്ചാസ്ഥയാനോക്കിടുമ്പോൾ
എന്താശ്ചര്യം നിനച്ചാൽ, പരിണതസുകൃതം
തന്നാ, യമ്മച്ചകത്തു-
ന്നെന്തോ ദിവ്യപ്രകാശ പ്രചുരിമവിലസും
മട്ടുകണ്ടമ്പരന്നു.

145

വീണ്ടുംനേരും തുടച്ചാവിമല ഹൃദയനാം
ഭ്രൂപന്നൽക്കണ്ണുയേറം
പൂണ്ടുന്നാത്രാസ്യനായിട്ടവിടെ യെവിടെയും
സൂക്ഷ്മമായിക്ഷചെയ്തു,
രണ്ടുള്ളുദ് പൂർണ്ണതേജോ നിധികളതിമുദാ
തങ്ങളിൽ കൈപിടിച്ചും-
കൊണ്ടുല്ലാസസ്മിതാഭം നിജശയനതലോ-
പാന്തികേ നിന്നിരുന്നു.

146

കോടക്കാറിൻപ്രകാശം കലരുമൊരു പുമാൻ
ചെമ്പകപ്പൂവിലാസം
തേടും രമ്യാംഗിയാളാമൊരുവളിവരെയാ-
ണന്യൂപൻ കണ്ടതന്നാൾ;
കേടറീടുന്ന പൊന്നിൻമുടി മകരമണി-
ക്കുണ്ഡലം, കേകിപിഞ്ഛം,
വാടാപ്പൂമാല്യമോമൽഗ്ഗളഭവിവിലസൽ-
കൌസ്തുഭം നിസ്തുലാഭം.

147

മഞ്ഞുപ്പൂഞ്ചേല, മിന്നും കനകരചിതമാം
കാഞ്ചി, തൃക്കൈകളം നാലിൽ
കഞ്ജാതാദ്യങ്ങ,ളേവം ഹരിയുടെ തിരുമെയ്
ചേന്നിടും ലക്ഷണങ്ങളം
രഞ്ജിച്ചീടുന്നതുണ്ടപ്പുരമപുരുഷനിൽ,
തൽക്കരാലംബയാളാം
മഞ്ജുശ്രോണിക്കുലക്ഷ്മീ വടിവുവടിവിനോ-
ടൊക്കെയും ചേന്നിരുന്നു. [യുഗ്മകം]

148

ഈരേഴുഴിക്കുമെന്നും ജനകജനനിമാ-
രാകുമിട്ടിവ്യയുഗ്മം
നേരേതൻ തല്പപാശ്വേപരിചൊടവതരി-
ച്ചെന്നുകണ്ടന്നരേശൻ
"രേ! രേ! ദുഃഖങ്ങളേ! പോയ്മറയുക മറയ-
യത്തെ"ന്ന നൽബ്ഭക്തിപാരാ-
വാരേ മുങ്ങിക്കുഴങ്ങിപ്പുരമകുതുകിയായ്
തൽപ്പദം കൂപ്പിനിന്നു.

149

കാൽക്കൂപ്പും ഭക്തമുക്താമണിയുടെ മഹിതം
മൗലിയിൽക്കൈകളം ചേർത്താ-
വാർകുന്തൽത്തയ്യലാളെക്കടമിഴിയിണകൊ-
ണ്ടുഡുരാഗം തലോടി,
സാകൂതസ്മേരപൂവ്വം ഹരിയുട നജനോ-
ടെന്നാപോൽ പാണിയാം പൊൽ-
ത്താർ കുമ്പിച്ചന്തികത്തിൽ സരസമമരുമ-
ബ്ഭക്തനോടിത്ഥമോതി.

150

"പോരും പോരും വിഷാദം, തവഹൃദി വളരും
വാഞ്ഛിതം പോലെയെല്ലാം
ചേരും ഭ്രൂപാലമൗലേ! യിനിയതിനവരു-
ത്തില്ലതെല്ലും വിളംബം;
ചാരുതപം പൂണ്ടയൗവ്വൃതി നവനവമായ്
വീശിവിശപം വിളക്കും
വീരുത്തുണ്ടോ വിശിഷ്ടപ്രസവശുഭഫല-
പ്രാപ്തിയേൽക്കാതിരിപ്പൂ?

151

മുന്നംശ്രീ ദേവകിക്കും വരനുമൊരരിമ-
ക്കുട്ടനായ് ജാതനായോ-
രെന്നെപ്പാലിച്ചു ലാളിപ്പതിനുമഴകൊടെൻ
ലീല കാണുന്നതിനും
അന്നാഥം ഭാഗ്യം ഭവിക്കാഞ്ഞവരതി തരമാം
ഭക്തികൈക്കൊണ്ടു വീണ്ടും
മന്നിൽ ജന്മം ലഭിച്ചെൻ ജനകജനനിമാ-
രാകുവാൻ നേന്നിരുന്നു.

152

കള്ളം കൈവിട്ടുനിത്യം മമകഴൽ കരുതും
ഭക്തർ തൻ മോഹമൊന്നും
തള്ളാനാളല്ല ഞാനെൻ ചരണപതിതരിൽ
പ്രീതനാം ദാസനല്ലോ;
പുള്ളിപ്പേടാക്ഷിയുഷ്മദ് ഗൃഹവിധുകലയാം
പാർവ്വതീദേവിയും തൽ-
പ്പുള്ളിക്കേട്ടാചരിച്ചുസ്സുകൃതിയുമറികെൻ
പൂർവ്വമാതാപിതാക്കൾ.

153

ഞാനേറെത്താമസിക്കാതധിമഹിമഹിതം
മത്സ്യരൂപം ധരിച്ചാ-
മാനേലും കണ്ണിയാഠംക്കും വരനുമഭിമതം
നൽകുവാൻ തീർച്ചയാക്കി;
മീനാരംഭിച്ചുപത്താ മവ തരണമതാം;
ഖഡ്ഗിയല്ലെ,ൻ കനിഷ്ട-
സ്ഥാനത്തുണ്ടാമരിശ്രീയരിയുമരിയുമു-
ച്ചണ്ഡമാത്താണ്ഡഭാസ്സായ്.

154

ഒട്ടറെക്കാലമായിട്ടപശരണമനാ-
ചാരമാം കൽത്തുറുങ്കിൽ
പെട്ടേറേറം കേഴുവോളാണതി കരുണമഹോ!
ഹൈന്ദവാചാരലക്ഷ്മി;
മട്ടേവം കണ്ടെനിക്കും മനതളിർതളരു-
ന്നുണ്ടു, ഞാനന്ന മാമൂൽ-
ക്കെട്ടെല്ലാം വെട്ടിയിട്ടസ്സുചിരരുചിരയാം
മുഗ്ധയേമുക്തയാക്കും.

155

വാരാശിക്കപ്പുറത്തും നിജധവളയശ-
ശ്ചന്ദ്രികാകാന്തിപൂരം
ധാരാളം ചേക്കുമന്നെൻ കുലകലരുമൊരാ-
ലോലലോലംബ കേശൻ,
പേരാളും ഭാരതത്തിൽപ്പെട്ടമഖിലധരാ-
പാലരും മോദമോട-
ന്നാരാധിക്കും ശരിക്കാന്യവരനെ,യിവിടെ
ദ്യോവിലെ ശ്രീ വിളങ്ങും.

156

സന്താനം നല്ല സമ്പത്തിതുകളെവിടെയും
മേന്മനേടില്ലയൊന്നി-
ച്ചെന്തായാലും പിണങ്ങിപ്പിരിയുകപതിവാ-
ണെന്ന ചൊല്ലുണ്ട ലോകം,
സന്താപം വേണ്ടമേലാലിവിടെയവസരാ
മൈത്രികൈക്കൊണ്ട തമ്മിൽ
പന്തായം വച്ചുയർച്ചസ്ഥിതികൾ പരിഗണി-
ക്കട്ടെ, പോകട്ടെ ഞങ്ങൾ.

157

കൊട്ടാരം കാത്തുകൃത്യസ്ഥിരതയിലണവും
വ്യത്യയം ചേത്തിടാത്താ-
പ്പട്ടാളക്കാർമുഴക്കുംമണിരവമിരവിൻ
കണ്ണുരണ്ടും പിളർന്നു.
നാട്ടാക്കില്ലാമധീശൻ പതിവുപടിയുടൻ
തദ്ധ്വനംകേട്ടറക്കം
വിട്ടാപ്പൂമച്ചിലെല്ലാംപലവുരുപുരുമു-
ത്താന്നുനോട്ടം തുടർന്നു.

158

ഭൂപാലോത്തംസമുത്തേ തവമിഴിയിണയി-
ന്നാരെയാരാഞ്ഞുപുറവും
ഹാ! പാഞ്ഞീടുന്ന കാണ്മാനരുതവരെനര-
ക്കിപ്പുറംകൺതുറന്നാൽ;
സപാപാധീനൻകിനാവിൽ തിരുവടിവലുതാം
ഭാഗ്യദേവാലയത്തിൻ
സോപാനത്തിങ്കലേറീയിനിയുടനണയാം
ചാരുഗർഭഗൃഹത്തിൽ.

159

ക്കുംസ്വപ്നം ശരിക്കുംചില പൊഴുതുചില-
ക്കെന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞർചൊല്ലി-
ക്കേൾക്കുന്നുണ്ടായ്ബുധേ! കരഗതമഖിലം
തൽപ്രിയം നിഷ്പ്രയാസം;
കാക്കാലംവന്നു മിന്നൽപ്പിണരണിമുകിലിൻ
ചാഞ്ഞുവാനഞ്ഞുയന്നാ-
ലോക്കാനെന്താണടുത്തുണ്ടുഥധരണികളിർ-
പ്പിക്കുമാസാരപൂരം.

160

കാലംതെറ്റാതെ മൂലക്ഷിതിപതിവിധിപോൽ
നീലവണ്ണന്നൊഴം തു-
ക്കാലാലംബിച്ചു ഭ്രമീഭരണസരണിയിൽ
സഞ്ചരിക്കുന്നനാളിൽ
ഭ്രൂലക്ഷ്മീദേവിയാണെന്നരുപുകളണിയും
പാവ്വതീറാണിയിൽ ഭ്രൂ--
പാലന്നാശപ്രാസമേകം പടിതിരുവുടലിൽ
ഗർഭചിഹ്നങ്ങൾകാണായ്.

161

ആനന്ദോത്തുംഗമേടയ്ക്കു പരിമരുവുമാ
മന്നവൻ ഭാവിയിൽത്തൻ-
സ്ഥാനത്തെത്തേണ്ടഗർഭസ്ഥിതശിശുശശിനൽ
ശ്രീയൊട്ടുംവന്നുദിക്കാൻ
ആനന്ദോത്സംഗരംഗം നിജരുചിരകളി-
പ്പന്തലായ്ത്തീർത്തിരുന്നാ
ഗാനക്കുട്ടന്റെ തുപ്പൊൽപ്പുതലമലരിൽ
സേവനംചെയ്തുപോന്നു.

162

നാഥംതോറുംതന്മുരാട്ടിക്കരിയതിരുമുഖ-
ത്തിങ്കളിൽത്തിങ്ങിവിങ്ങി-
ച്ചേതോഹഷ്പ്രകഷ്ടം പ്രജകളിലഖിലം
ചേത്തകാന്തിപ്രവാഹം
ജാതോല്ലാസത്തൊടും തൻജഠരഭവിപടും
ദിവ്യസന്താനരത്നോൽ-
ഭ്രതോദഗ്രപ്രകാശ സ്ഫുടതയുടെബഹി-
സ്ഫോടനായിരുന്നു.

ചൈത്രാവതാരം:— 163

* "ഹാഹാനാകം" സമസ്തംസമധികകരുണം
നി"സ്തുലാ"നന്ദമോട-
ഭൂഹാതീതപ്രഭാവൻ "ഖര"ദിനകരന-
ന്നെത്ര "ചിത്രാ"ഭമാക്കി
സ്വാഹാജാരാസ്യയാഥംതൻ തിരുവയറൊഴിയും
സന്മുഹൂർത്തംഭവിക്കാൻ
സ്വാഹാകാരംമുഴങ്ങീമുഹുരപിസുമഹീ-
ദേവഗേഹങ്ങളംതോറും.

164

വഞ്ചിക്ഷ്മാലക്ഷ്മിനെഞ്ചിൽക്കവിയുമതിമുദാ
കാണികൾക്കൊക്കെയും ക-
ണ്ണഞ്ചിച്ചീടുന്ന ശാലീലസിതലതകളാൽ
ചാരുരോമാഞ്ചമാർന്നു;
കിഞ്ചിൽ കണ്ടംകിളർത്തിക്കിസലയശകലം
കൊത്തിമത്താന്മാവിൻ
തുഞ്ചിൽത്തഞ്ചുന്ന തേഞ്ചൊൽക്കുയിലുകളുഴകിൽ
പഞ്ചമംപാടിനിന്നു.

* 1088 തുലാം 22-ാംനു- ചിത്രാനക്ഷത്രത്തിൽ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് തിരുവവതാരംചെയ്തു.

165

സൗരഭ്യംചേരുമോരോകുസുമിതലതയും
തൻകരംകൊണ്ടുഴിഞ്ഞാ
സാരജ്ഞൻസർവ്വചേതസ്സുഖകരവിരുതൻ
മാരുതൻമന്ദഗാമി
സാരസ്യംപൂണ്ടുനന്നായ് 'സരിഗമപധനീ'
രാഗഭേദങ്ങൾപാടി
സൈരംധമ്മാവനിശ്രീവനികയിലെവസ-
ന്തത്തെവാഴ്ത്തിത്തുടങ്ങീ.

166

ഓമൽ ശ്രീപാർവ്വതീയെന്നഭിധകലരുമാ
മൗക്തികാസ്ഫോടകത്തിൽ
ക്ഷേമം കൈക്കൊണ്ടുദിച്ചൂ നരകമഥനനാം
മുഗ്ധമുക്താപ്രകാണ്ഡം;
മാമൂലാം ജാത്യശ്ലോകാദ്യനവധി "നരക"-
പ്പാഴ്മരങ്ങൾക്കുവൈകാ-
താമൂലാഛേദനം ചേർപ്പതിനു നിയതമീ
നവ്യദിവ്യാവതാരം.

167

ഇന്നല്ലോവഞ്ചിമാതിൻ മുഴുസുകൃതകലാ-
നാഥ തുമന്ദഹാസം
നന്നായിന്നാട്ടുകാർതൻ സുവദനകമുദ-
ങ്ങൾക്കുനൽകാന്തി നൽകി;
ഇന്നല്ലോമൂലഭദ്രപൻ തിരുവടിവളരെ-
ക്കാലമായ് നേർന്നനേർച്ച-
യ്ക്കാനാകെ കൈയ്ക്കുലായീഫല,മെവിടെലഭി-
ക്കില്ല ഭക്തന്റെമോഹം?

168

പാടാമുച്ചത്തിലഭസപരമയി കയിലേ!
പീലിയെല്ലാം വിട്ടത്തി-
ട്ടാടാം മെച്ചത്തിലിഭപ്പടിയിഹമയിലേ!
വാസരം ഭാസുരംകേഠം;
കൂടാം കൂട്ടാളിമാരേ! സകലരുമൊരുമി-
ച്ചാത്തഹഷ്ത്തൊടാപ്പി-
ട്ടീടാം, ചിത്തർക്ഷപുണ്യത്തികവിനടെ ചിരാ-
യുസ്സിനാശിസ്സുനേരാം.

169

ഏറെക്കാലംകടക്കും കടനമൊടതിയായ്
പാരതന്ത്ര്യത്തിലുള്ളം
നീറീടും ഹൈന്ദവശ്രീ വിശദവിശസനാ-
ശ്വാസ നിശ്വാസതുല്യം
പാറിപ്പാറിക്കളിച്ചൂ പരിമൃദുപവനൻ,
പാരിജാതദ്രുമത്തിൽ
കേറിക്കേറിക്കുതിച്ചൂ പുരുമുദമദമാ-
ന്നള്ളൊരുമ്പർക്കിടാങ്ങഠം.

170

ഘണ്ടാനാദത്തിനാ,ലപ്പടഹ പടുരവാൽ,
പൗരതോഷ പ്രഘോഷാൽ,
തണ്ടാർ നാടന്റെ ശയ്യാതലവുമലഘുവാം
ഞെട്ടലാന്നൊട്ടലഞ്ഞൂ;
ഉണ്ടായെല്ലാടവും തൽപ്രതിരവ,മവനീ-
മണ്ഡലത്തിങ്കലാശം
കൊണ്ടാടത്തക്ക ചിത്രാസുഭഗയുഗമഹാ-
നാടികാനാന്ദിപോലേ.

171

അക്ഷയ്യാനന്ദഭോരം കലരുമരിയഭ്ര-
പാലകൻ മൂലകൻ ഉർ-
ഭിക്ഷംകൂടാതെ ഭ്രുതിപ്രകരമുടനെട്ട-
ത്തത്ഥികൾക്കേകിയന്നാൾ;
രക്ഷോ വംശത്തിനെല്ലാം രവിസുതനിലകൈ-
ക്കൊണ്ട രാമന്റെ വക്ത്രം
വീക്ഷിച്ചേററം തെളിഞ്ഞട്ടശരഥ സ്ഥപനം
ചെയ്തതിമ്മട്ടിലല്ലോ.

172

മൂലാനന്താധിപന്നും പ്രജകളിലുമയ-
ന്നുള്ള ഹർഷത്തൊടൊപ്പം
ബാലൻ മേന്മേൽ വളന്നാൻ വളർമതികലപോൽ
ബാലരാമാഭിധാനൻ;
ശ്രീലസ്സേരം പൊഴിച്ചത്തിരുവടി തിരുമു-
ററത്തു ചാഞ്ചാടിയോടി-
ച്ചേലിൽ ബന്ധുകതുമ്പ ക്കണിമലരിവതൻ
ഭംഗിയെങ്ങും പരത്തീ.

173

നന്നായോരായിരത്തോടിരുപതുമെഴുപ-
ത്തൊന്നു മൊന്നും തികഞ്ഞോ-
രന്നാൾ കന്യാപ്പിധന്യാ സുഭഗമുദിതയായ്
കാത്തികാകീർത്തനീയാ;
ചെന്നാളീ കാസ്യയാളാം സഹജയുമൊരുമി-
ച്ചാവിരാനന്ദവൃത്തായ്
ത്തീന്നാച്ചിത്രാവനീ ഭൃത്തപഗതവിലസദ്
ബാല്യനായ് പ്പോല്ലസിച്ചൂ.

174

ശ്രീചിത്രാജാതനാം സപ്രഭുവിനതുലിതം
കൈബലം ചേർന്നവാനാ–
ലോചിച്ചാവാം ഭവിച്ചൂതദനുജനില കൈ–
ക്കൊണ്ടചൊൽക്കൊണ്ട ചക്രം;
രോചിഷ്ണുസ്സൂങ്ങളാലീയിരുപം നിരയരിയും
ബാലമാത്താണ്ഡനേ നൽ
പ്രാചിക്കൊപ്പം സവിച്ചാസുചരിത സുകൃത–
വ്രാത ജാതാവതാരാ.

175

വന്ദ്യശ്രീസേതുലക്ഷ്മീ മഹതിയുടെ മഹൽ
ഭാഗ്യവാപിക്കകം സാ–
നന്ദം ക്രീഡിയ്ക്കുവാൻ പൂമകനലിവിലയ–
ച്ചുള്ള ഹംസീദയംപോൽ
കന്ദസ്മേരം പൊഴിയ്ക്കും സുലളിത "ലളിതാം–
ബേന്ദിരാഭായിമാർ" സപ–
ത്നന്ദം മന്ദേതരോജ്ജ്വാഗമൊട്ട വിജയി–
ക്കുന്നവിഖ്യാതിയോടേ.

176

ശ്രീമെത്തുംഭാഗിനേയി സുതരുടെ വിവിധ–
ക്രീഡയിൽക്കൺകുളിത്തും,
തുമാദ്ധ്യീധാരചേരും രസമുടയകിളി–
ക്കൊഞ്ചലാൽ നെഞ്ചലിഞ്ഞും,
നാമത്താലാഴിമാതിൻ കണവനുടെ പുത്ര–
പ്രീതിയാജ്ജിച്ചു, മേറേം
സാമർത്ഥ്യംപൂണ്ട ഭ്രമീരേണകടുതപം
ചെയ്ത രാജർഷി വര്യൻ.

177

അഞ്ചാതഞ്ചായി ചിത്രാന്വവരതിരുവയ-
സ്സാ,സ്ഥയാ മാതൃഭാഷാ-
പഞ്ചാരപ്പാൽക്കഴമ്പിൻ മധുരിമയവിട്ട-
ന്നാസപടിക്കാൻ തുടങ്ങീ;
പിഞ്ചാണെന്നാമുമേററം നിശിതത കലരും
ബുദ്ധിയുള്ളോരാട്ടിൽ-
പ്പഞ്ചാസ്യപ്പൈതലന്നാൾ പഠനപടുതയിൽ
ദേശികാശിസ്സു നേടീ.

178

പ്രാപിച്ചീടാനനേകം വിഷമതകരം സഹി-
ക്കേണ്ടതായും, കടന്നാൽ
പാപിഷ്ടക്കം വിശിഷ്ടം ത്രിദശസുഖമുടൻ
സ്വീകരിക്കാവതായും,
താപിഞ്ഛരാഭൻ കണക്കേവിരുതൊടുബഹുവാ-
മാഗമാധാരമായും,
ദീപിക്കും ദേവഭോഷാഗഹനഭവിമുദാ
ഉപ്പുരംവച്ചു ഭ്രുപൻ.

179

സന്മൂതാമത്ത്യവാണീ വിപുലജലനിധി-
ക്കിന്ന കുംഭോത്ഭവതുല്യം
സന്മൂർണ്ണം നേടിയുള്ളപ്പുകഴാട്ട വിലസും
മാന്യ"നാറ്റൂർ"ബുധാഗ്ര്യൻ
തന്മൂതാനല്പപുണ്യപ്പെരുമയിലരിമ-
പ്പൈത്രരാജന്റെ വൃത്താം
സന്മുഖ്യാംഭോജമൊട്ടിൻവികചരുചിരചി-
ക്കുന്നു ചിത്രാംശുവായീ.

180

തേരിൻ വേഗം നടിക്കും നിലയിലിയലുമ-
ച്ചക്രനേമിക്രമത്തിൽ
പാരിൽച്ചേരുന്ന നിത്യം പ്രതിനവസുഖദുഃഖ
ങ്ങളം നീക്കം വരാതെ;
താരിൽത്തന്നപീവിലാസം തിറമൊട്ട നിറയു-
ന്നിമ്മഹീ മങ്കയാളിൽ
പൂരിക്കും കഷ്ടകാലക്കളിയുടെ നിഴലാ-
ട്ടങ്ങളം വീക്ഷിക്കുമാറായ്.

181

കാലം കീഴായ്മറിഞ്ഞു; നവയുതനവതി-
ക്കായിരം ചേരുമാണ്ടാം
കാലൻ, ഹാ! കക്കടോഗ്രൻ ജലധരമഹിഷ-
ത്തോളിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞു;
മാലാക്കും ചേർക്കുമാറത്തടിദസിസമദം
വീശിയും മാരിയമ്പിൻ
ജാലം വർഷിച്ചുമച്ചസ്തനിതനിനദനായ്
നിന്നുസാമഷ്ടനന്നാഗം.

182

അകാശപ്പന്തൽ താങ്ങാൻ നിയതിയിഹകുഴി-
ച്ചിട്ടനൽത്തൂണുകഠംക്ക-
ങ്ങാകാതായ് ജോലിനോക്കാൻ, ശിവ! ശിവ! യവയെ-
ക്കാലവാതം മറിച്ചു;
ശോകാക്രന്ദം മുഴങ്ങീ ദിശി ദിശി, വലുതാം
മാളികാപാളിപോലും
ഹാ! കാണാതായ് ച്ചമഞ്ഞൂവിലയജലധിയിൽ
പാഴ്ക്കടൽക്കായ്വുമെങ്ങോ?

183

അയ്യോ! ചിന്തിക്കവയ്യേ! ഹതവിധിവിഗത-
പ്രാണമത്ത്യവ്രജത്തിൻ
മെയ്യാംചങ്ങാടമേറീട്ടൊരു സരസസവാ-
രിക്കു സന്നദ്ധനായീ;
തയ്യാറാകാംസഹിപ്പാനിഹ കമലസുതൻ
ചെയ്ത ഹൈക്കോർട്ടതീർച്ച-
യ്ക്കീയുള്ളോക്കെന്തുചെയ്യാമതിനുമുപവിധി-
ക്കാക്കു പൂർണ്ണാധികാരം?

184

ആലങ്ങാട്ടം പരൂരും മുഴവനഹ! കൊട്ടം
ശൈലപാഥോഹിരണ്യൻ
ശൂലാഗ്രത്തിങ്കലാക്കിബ്ബലിനിലയമണ-
ഞ്ഞെന്നാ ദുഃഖോക്തി കേൾക്കെ,
മൂലം മുറവും മുറിച്ചിട്ടമരപുരിയിലെ-
പ്പൊന്മരം പോലെയന്നാ
മൂലപ്പൂന്താര പുണ്യാകര പുരുഷമണി-
പ്പൂൺപുമൂർച്ഛിച്ചുവീണു.

185

മിന്നും തന്നാത്മജന്മാക്കുടയമുഖമതി-
പ്രസ്ഫുരൽ കാന്തിനോക്കി-
ത്തന്നോവാഴും പിതാവിന്നവരുടെ മരണോ-
ദന്തമോഹന്ത! കേട്ടു?
തന്നിൽത്താങ്ങാവതല്ലാതുടനുടനയരു-
ന്നാധിതാൻ വ്യാധിയായ-
പ്പൊന്നാപ്പൂൺ—ഒവ്വിധേ! നിൻകഠിനത വിജയി-
ക്കട്ടെ—സാലസ്യനായീ.

186

*അന്നാളാദിത്യദേവൻ "ഗുരു"ദിനകരനായ്
പ്പേരുകൊണ്ടതുയല്ലാ-
തന്നാളീകത്തെ നന്നായ്ക്കനകകരമണ-
ച്ചാഞ്ഞുപുൽകുന്നതിന്നോ,
മുൻനാളിൽപ്പോലെ മൂലം തിരുവടിയെ മുഖം
കാട്ടി വന്ദിപ്പതിന്നോ
വന്നില്ല,ംഭോഭമാലാമലയുടെ മറയിൽ-
ത്തന്നെ മന്ദിച്ചുനിന്നു.

187

രാജശ്രീചേന്ന രാജപ്രവരതിരുവുടൽ-
ക്കുള്ള ശിലായ്മ കണ്ടോ
രാജതം പൂണ്ടപൂവൽപ്പനിമതിയുമിതാ-
വീതതേജസ്സിയായീ;
ഓജസ്സോടേ സമതാസ്ഥിതിയിൽ വിലസിടും
കൂട്ടരന്യോന്യമായ് നിർ-
വ്യാജം ഖേദിയ്ക്കുമന്യക്ഷതിയിലിതു ഗുണോൽ-
കൃഷ്ടശിഷ്ടസ്വഭാവം.

ശ്രീമൂലത്തിന്റെ ചരമം:- 188

കൃത്യംതാൻ കാൽമണിക്കുർ കഴിയണമിനിയും
പാതിരാക്കോഴികൂകാ;-
നിത്യന്താതങ്കരംഗം നരപതിസദനം
പൂണ്ണനിശ്ശബ്ദമായീ;
നിത്യസ്ഥൈര്യം വെടിഞ്ഞാസചിവ നിപുണനാം
"രാഘവയ്യാ"ഭിധൻ വ-
ന്നാർത്തൻ "മൂലാവനീന്ദ്രൻ" ശിവ! ശിവ! പരമാ
ഗദ്ഗദാശ്രുക്കളം ചൊല്ലീ.

---

* 1099 കർക്കടകം 23-ാംതീയ്യതി വ്യാഴാഴ്ച രാത്രി 11-45-നാണ് മൂലംതിരുനാൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് നാടുനീങ്ങിയത്.

189

പൊങ്ങിക്കേൾക്കായിതപ്പോൾ തുമുലമണിരവം,
രാജഗേഹാങ്കണത്തിൽ
തിങ്ങിക്കൂടി ജനൗഘം, വിലപനനിനദാ-
ലന്തരീക്ഷം മുഴങ്ങീ;
എങ്ങീഞെങ്ങൾക്കെഴും നിഷ്കലുഷതകലരും
രാജഭക്തിപ്പരപ്പി,-
ന്നൊങ്ങീ വൻകാറുവായ്ക്കും മഴ വളരുമിരു-
ട്ടഗ്ര നിർ ഘോഷണങ്ങൾ?

190

പോയല്ലോ ഭാരതീയക്ഷിതിവരനിരയാം
മാലതൻ നായകക്ക-
ല്ലാ;യല്ലോ താലിയറ്റോർാം ശിവ! ശിവ! വിധി!യെ-
ന്നാമയീ വഞ്ചിയമ്മ;
തീയല്ലോ കത്തിടുന്നിജ്ജനതതിഹൃദയം
നീറുമാ,റോർത്തു കണ്ടാൽ
നീയല്ലോ ചെയ്തതിന്നിക്കൃതികളിതിൽ നിന-
ക്കച്ച്യുതാ! മെച്ചമെന്തോ?

191

പോയീസാധുക്കളാകും കവികളുടെമഹൽ-
ക്കല്പഭാരപ്രകാണ്ഡം;
പോയീ ചിത്രാവിരാജദ്ഭിധുകലയെ വിള-
ക്കുന്ന ഭാസ്വൽപ്രകാശം;
പോയീകാരുണ്യപുണ്യപ്പൊലിമയുലകിൽ നി-
ന്നിന്നിതാവീണ പൊട്ടി-
പ്പോയീ ഹാ! വിഷ്ണുഭക്തിപ്രമുഖനിധിപെട്ടം
ഭാരുനിക്ഷേപപാത്രം.

192

മൂലത്തിൻഭോഗ്യമുത്തേ! നവമൃദുനവനീ-
താർദ്രമാം തപ്തമനസ്സി-
ക്കാലത്തെന്തിത്രവേഗം കഠിനതരകരി-
ങ്കല്ലിലെക്കാതലായി?
ക്ലേശത്തെത്തച്ചുടയ്ക്കും കടനജലധിയിൽ-
ത്തള്ളിയീവഞ്ചിയേയും,
ബാലതപംചേന്ന ചിത്രാത്മപനെയു, മവിട്ട-
ന്നൊങ്ങുപോയ് ഹാ! മറഞ്ഞൂ?

193

ചെന്തണ്ടാർ കൂപ്പുമോമൽ ത്തിരുമുഖമധികം
ഗ്ലാനമായ് ത്തപ്തബാഷ്പം
ചിന്തിച്ചിന്തിക്കരിഞ്ഞാ നിലയിലലസനായ്
ഭാഗിനേയൻ തടീയൻ
എന്തോ കർത്തവ്യമെന്നുള്ളറിവണവു മെഴാ-
ക്കൊച്ചു പൊൽപ്പാവതൻ മ-
ട്ടേന്തുന്നുതമ്പുരാനേ! തവപുര കരുണാ-
വീക്ഷയേ രക്ഷയുള്ളൂ.

194

മുന്നിൽക്കാണുന്നതെന്താണൊരു മനുജമഹാ-
സിന്ധുതാന്തം പ്രശാന്തം,
പൊന്നിൻ പല്ലക്കിലാരാണതിനുടെ നടുവിൽ,
തുലികേ! നീ തളർന്നോ?
മന്നിൻനാഥന്റെറ, മൂലർക്ഷജനുടെ തിരുമെയ്
താങ്ങുമാന്തോളികാഗ്ര്യ!
നിന്നിൽച്ചേർക്കുന്നു പുത്തൻ കനകകരശതം
ഭാനുമാൻ കേതിയോടേ.

195

പാലംഭോരാശിവീചീ നിചയഭവശ്രുതോ-
കാരരാകാശശാങ്കൻ
പോലേ,രാജീവ രാജ്യുല്ലസിതസരസിസ-
ദ്രാജഹംസം കണക്കേ,
മാലോകക്കുള്ളൊരാശാ ലതയിലഴകെഴും
കഡ്മളംപോലെ, യന്നാ
ബാലക്ഷ്മാശൻവിളങ്ങീ ജനതതിനടുവിൽ
ചിത്തിരാചിത്രവൃത്തൻ.

196

അത്രയ്ക്കാപ്രാതികൂല്യ ശപസനഹതിതട-
ക്കാഞ്ഞു പാരംതളർന്നാ-
ച്ചിത്രാബ്ജം നമ്രിതാസ്യം മധുമധരികളൊരി-
ഞ്ഞംശ്ലിപീഠം നനച്ചൂ;
ഇത്രയ്ക്കുണ്ടോ കടപ്പം കടിലഹതവിധേ!
നിന്മനോഖഡ്ഗധാര-
യ്ക്കുത്രയ്ക്കുണ്ടെന്നു നോക്കാൻ നിശിതതയതിനീ
വല്ലിയേയുള്ള വെന്നോ?

197

താങ്ങാനാകാത്തഭാരം നിജശിരസിവഹി-
ക്കേണ്ടതായെന്ന ദുഃഖം
തങ്ങാൻ തപച്ചിത്തതാരിൽ പ്പുരസുകൃതനിധേ!
മാർഗ്ഗമില്ലാതരിമ്പും;
അങ്ങാപ്പാലാഴിഗത്ത ഗ്രസിതഗിരിഫല-
പ്രൗഢനെപ്പുഷ്പമാക്കി-
പ്പൊങ്ങാൻ കെല്പാന്ന ദേവൻതവയുവയുപതേ!
താങ്ങുചില്ലേസമോപി?

ചൈത്രാഭിഷേകം:— 198

ഘോരംവാനാംവനത്തിൻ നടുവിലതിരുഷാ
പുഷ്ടനൈഷാദനാദം
പൂരിച്ചാവാരണൗഘം ഝടിതിയെവിടെയോ
*പാഞ്ഞു സിംഹാഗമത്തിൽ;
പാരം രാഗം വഹിക്കും വരനുടെ വരവിൽ
പ്രേമസാരം സ്ഫുരിക്കും
നാരീമുത്തിൻ മുഖംപോൽ മുട്ടയുടെ വിലസീ
ളിങ്ങ് മുഖം നിർമ്മലാഭം.

9340

199

അസന്നോൽക്കൃഷ്ടപുണ്യ പ്രഭവമഹമഹാ-
ഘോഷണാത്പം ക്ഷണത്തിൽ
ഹാ! സന്നാൻ പന്തൽതീർത്തു നിയതിയഥ വിതാ-
നിച്ചു ശ്രുതോംബരത്താൽ;
ആ സന്നാഹങ്ങൾ കാണുംലതകളലരണി-
സ്സ്വഗപിണീ നൽഗുണത്താൽ
ഭാസപന്നാകാലയം സപ്തസ്വരണികളതുപോൽ
തത്ര ചിത്രീകരിച്ചു.

200

വായിച്ചു പഞ്ചവർണ്ണക്കിളികൾ കളരവം
വല്ലകീ തല്ലജം, നൽ-
സ്ഥായിക്കന്യോന്യതി പില്ലാംകഴൽ കയിലുകളാം
വേണുഗോപാലകന്മാർ;
ആയിപ്പോയീ മുഹൂർത്തം നിജ നിജനടന-
പ്രൗഢി കാട്ടാനിതോക്കെ-
ബ്ഭ്രയിഷ്ടോത്സാഹർ ബർഹിപ്രവരരഴകിലു-
ച്ചഞ്ചലൽപ്പിഞ്ഛരായീ.

---

* സീംഹാഗമം = ചിങ്ങത്തിന്റെ ആഗമം

201

*"നന്നായാടി"സ്സമാലംകൃത വിഭവേയുത-
"ശ്രാവണീ""സോപ"രമ്യൻ
വന്നാൻ സത്സപ്തവർണ്ണം പുലരിയിലെഴുതാൻ
സതപരം സപ്തസപ്തി;
അന്നാളന്നാകനാരീകൃത സുമതിയാൽ
വാസിതശ്രീശിരസ്സായ്-
ത്തീന്നാച്ചിത്രർക്ഷഭ്രക്ഷിന്മണിനവമകുടം
ചാത്തിമാണിക്യദീപ്തം.

202

നാരീരത്നങ്ങൾ തൻവായ്ക്കുരവ കതിനകാ-
ക്കുള്ള ഗംഭീരഘോഷം,
ഭേരീനാദം, ജനാളീ "ജയജയ"നിനദം,
മറവു വാദ്യപ്രണാദം,
സ്ഫാരീഭൂതപ്രമോദപ്രകടനപടുവാ-
മീവിധാഘോഷണത്തെ-
ദ്ദൂരീകൃത്തായ് മുഴങ്ങീ വലരിപുവനിതാ-
വർഗ്ഗസംഗീതകങ്ങൾ.

റീജൻസി ഭരണം:— 203

പ്രായം നന്നാച്ചെറുപ്പം, പരിണതമതിയാ-
യില്ല, രാജ്യംഭരിക്കാ-
റായില്ലെൻ തമ്പുരാനന്നരിയ തിരുവയ-
സ്സഞ്ചിനോടാറുമാത്രം;
ന്യായം നോക്കുന്ന സമ്രാട്ടമിതകുതുകിയായ്
ശ്രീമതീ സതുലലക്ഷ്മീ-
ഭായിപ്പെൺ മൂപ്പിലാംപ്പേർ ഭരണനിലസമ-
പ്പിച്ച കല്പിച്ചിതന്നാൾ.

* 1100 ചിങ്ങം 17-ാംനു കിരീടധാരണം.

204

പൂരാടം പൂണ്ണപുഞ്ജീകൃതസുകൃതപടം
പൂണ്ടതേതാര്യയാലാ-
ശ്രീരാജദ്രാജരാജേശ്വരി ഭവിവിജയി-
ക്കുന്ന വിശൈ്വകലക്ഷ്മീ;
ഈ രാജ്യം രാമരാജ്യം രമയുടെ ഭരണം
മൂലമൗൽകൃഷ്ട്യമേന്തി-
സ്സൗരാജ്യശ്രീ പുലത്തീപരപുരടപുരം
പോലെ രാരാജമാനം.

205

'പൂരപ്പാട്ടെ'ത്രയോരം! കടുനിണമൊഴുകും
കോഴിവെട്ടാട്ടവെട്ടെ-
ന്നോരോകമ്മങ്ങളം ദേവീ കരുണ കലരുവാൻ
ചെയ്യപോന്ന ജനങ്ങളം;
"ക്രൂരം പൈശാചികം താനിതുകളെവിടെയും
നാം ഭരിക്കുന്ന "ധർമ്മ-
ക്ഷ്മാരംഗം തന്നിൽവയ്യെ"ന്നരുളിയ മഹിളാ-
വയ്യസംസൃഷ്ടതന്നോ.

206

ഓമൽപ്പൂവേണിമാരും നിയമസഭകളിൽ
പൂരുഷന്മാരൊടൊപ്പം
സാമർത്ഥ്യം കാട്ടിടുന്ന ഗുണഗണമണിയും
റാണിതൻ കൂറുമൂലം;
ഈ മട്ടിങ്ങുള്ള നാരീ നിരയിലതിതരാം
മേന്മചേർത്താപൂണ്ടി-
സ്സ്രീമാണിക്യം ജയിപ്പൂ; കതുകികളെവരും
സചീയവർഗ്ഗോന്നതിക്കായ്.

207

പാലം കെട്ടിച്ചു "നീളം പെരുകിയ കര"യിൽ,
ചേത്തലയ്ക്കുള്ള യാത്ര-
യ്ക്കാലംബം രാജമാർഗ്ഗം നലമൊടുനവമാ-
യൊന്നു വെട്ടിച്ചുവേറെ,
കാലത്തിന്നൊത്തവണ്ണം പലതുമിതുവിധം
ചെയ്ത രാജ്യം പ്രവൃദ്ധ-
ശ്രീലശ്രീരംഗമാക്കാനനുദിനമവനീ-
ഭർത്തൃ സശ്രദ്ധ തന്നേ.

208

നന്മൂരിത്തമ്പുരാന്മാർ പടവിയൊടെഴുന-
ള്ളീടുമാവീഥിതോറും
സന്മൂണ്ണാനന്ദമോടിന്നൊളിയ ചെറുമരും
വീതശങ്കം നടപ്പൂ;
സന്മൂതസ്വാന്തയാളന്നരുളിയ വചനം
സർവ്വദാ സർവ്വരാലും
സംപൂജ്യതപം പെടുന്നീനവ യുപഭരണാ-
ന്യായപൂർവ്വാംഗമല്ലോ.

209

പാരിക്കുംപാരതന്ത്ര്യപ്പടുകഴിയിലഹോ!
വീഴ്മുട്ടിക്കുഴങ്ങി-
ബ്ഭാരിക്കും ക്ലേശഭാരംനിജശിരസിവഹി-
ക്കുന്നൊരാത്മപ്രസൂവെ
പൂരിക്കും ഭക്തികൈക്കൊണ്ടതിരഭസമയ-
ത്തീടുവാനായ് ശ്രമിപ്പോ-
നാരിക്കാലത്തതാന്തസ്ഥിരതരമതിയ-
ഗ്ഗാന്ധിദേവൻ ജയിപ്പൂ!

210

വയ്ക്കുംസത്യഗ്രഹോദ്ദീപ്തമണിയുടെകനൽ-
ക്കൈകളിൽപ്പാഴ്പ്പതംഗ-
പ്പേക്രൂത്താടിത്തളർന്നരളഹൃദയരിൽ
ക്കാരുണീനീരൊഴുക്കി
വെക്കംതൽക്കാമമേകംപടിപടതകല-
ർന്നിങ്ങുവന്നിച്ചദേവീ!
തപൽക്കമ്മം *"കമ്മചന്ദ്രാ"ദ്യഖിലരിലുമതി-
പ്രീതിപേറ്റുംപുലർന്നീ.

211

സ്വാനന്തരത്തിലിപ്പോൾക്കഴലുവഴിജലം
പായുമേപ്പാട്ട,രാജ്യ-
ത്തുനംകൂടാതെയാലക്തികമൃദുലശലാ-
കാഗമപ്രൗഢി,രണ്ടും
ന്യനംശ്രീസേതു ലക്ഷ്മീഹൃദയഭവിജനി-
ച്ചിന്നചിത്രായപാലാ-
നൃനക്ഷ്മാഭാരതാരാപതിയുടെകിരണ-
ച്ഛന്നച്ഛമായ്മിന്നിടുന്നു.

212

മുമ്പാരുംതന്നെ കണ്ടില്ലിതുവിധ,മതുപോൽ
വന്വിയന്നാൻപിനോട-
"ത്തമ്പാന്തരമ്മ" റൈൽവേസദനമകൃടമാ-
ന്നജചലഛരില്പരമ്യം
എമ്പാടുംതൻഗുണങ്ങൾക്കരിയജനനിയാം
തമ്പുരാട്ടിക്കെഴുംപൊൽ-
പൂമ്പാടംകണ്ടു ഭക്തിപ്രസരഹൃദയയായ്
കൂപ്പുകൈപൂണ്ടുനിൽപ്പൂ.

---

* കമ്മചന്ദ്ര ഗാന്ധി

213

ഏതൽപ്പുരന്ധ്രിമിക്ഷ്മാമഹതിയെ മഹിത-
പ്രീതികൈക്കൊണ്ടുകാത്ത-
ക്ഷ്മാതോടാരാപദാനോജ്ജ്വലകളിഹമഹാ-
റാണിമാർ വാണിരുന്നു;
ഏതായാലും നിനച്ചാൽ നിയതമവരിലി-
ന്നാഗ്രിമസ്ഥാനമേറെ-
ശ്രീതാവുംതമ്പുരാട്ടീ! ഭവതിയിൽവിലസീ-
ടുന്നുപൂരാടലക്ഷ്മീ!

214

സീമാതീതദ്യുതിയൊട്ടു വിരാ-
ജിച്ചുറീജൻറിൽ നിന്നും
ശ്രീമാൻ ചിത്രാന്നപമണിധരാ-
ഭാരമന്നേറ്റുവാങ്ങി
സോമശ്രീമൽ പ്രഥയിലുലകം
മൂടിമോടിക്കു "ഗർഭ-
ശ്രീമാനെ"പ്പോലതുലമഹിതൈ-
ശ്വര്യമേറ്റുല്ലസിപ്പൂ.

115

മന്നോർ മന്നനതീവഹർഷപുളക-
പ്പൂമ്പട്ടുടുപ്പിട്ട കൈ-
തന്നോരങ്ങയിലുറംപ്രിയം കലരുമ-
പ്രത്യഗ്രകീർത്ത്യംഗനാ
ഇന്നോരോടിശിനൃത്തമാടി നൃവരൻ-
ഘോത്തംസമേ! വിണ്ണിലും
ചെന്നോതിപ്പരിലുപ്പി ചേറ്റിലുപരം
ശ്രീമൂലരാജർഷിയിൽ.

PRESENTED BY:
SRI M. K. VASUDEVAN NAIR
MANIYARA VEEDU
MALAYINKIL

216

വാനോർ നിത്യം പൊഴിക്കും പുതുമലർ നിരയും,
നിർമ്മലം രാജഭക്തി-
ത്തേനോലും സൽപ്രജൗഘപ്രശുഭോദയസ-
മ്പ്രാർത്ഥനാ സൂനവായ്പും,
ജ്ഞാനോൽക്കൃഷ്ടാശയാഢ്യൻ സചിവരിൽ വിരുതൻ
സീ. പി. നൽകുമഹാർഘ്യ-
സ്ഥാനോല്ലീഢോപദേശപ്രസവവിതതിയും
ചിത്രജാമോദഹേതു.

SREE KRISHNA VILASOM GRANTHASALA

217

പുരുതരഗുണപൂർണ്ണേ! വത്സ! നീ പൊന്നുചൈത്രൻ
തിരുവടിയുടെ തൃക്കൈത്താരിലാരോമലായി
അരുളിടവരയുന്നും നാടിവിസ്താരമായ് ഞാ-
നൊരുവിധമുരചെയ്തേൻ താവകീയാപദാനം.

218

ദാരിദ്ര്യം "കൂപ്പമാട" സ്ഥിതിയിലുമതുപോൽ
"കല്ലരി"ക്കും നിതാന്തം
പൂരിക്കും സാധുവാമീ യടിയനൊടിടയും
ചാരുകാവ്യാംഗനയ്ക്കും
ചേരാമൂനങ്ങളമ്മേ! സദയമവപൊറു-
ത്തേഴയെക്കാത്തിടാവൂ!
ചാരുംഡിക്കിന്നിണങ്ങും ഗുണവുമഗുണവും
ചാരിയോക്കുംഭവിക്കും.

219

നിന്നോളം ഭാഗ്യമാക്കുന്നൊളിമകലരുമെൻ
തുലികേ! ഭ്രൂരിപുണ്യം
നിന്നോളം പെട്ടിടുന്നിച്ചരിതമെഴുതിനീ
ചാരു "ചൈത്രാവതാരം"

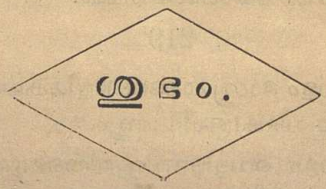
ഇന്നോളം നീ നിനച്ചാൽ കൃതമതി,യിനിയും
ജോലിയുണ്ടാസ്ഥയോടേ
നിന്നോളുതേഭവിക്കും കഴിവുകളെഴുതാൻ
ചിത്ര "ചൈത്രാപദാനം"

220

ശ്രീ മണാള പദഭക്തി, തൻ ഹൃദയശുദ്ധി,
കർമ്മപരിശുദ്ധി, നി—
സ്സീമമായ ജനസക്തി, യീഹയചതുഷ്ട-
യ പ്രകടശോഭിതം
ആ മഹത്തരകൃപാരഥത്തിലെഴുനള്ളി-
നിന്ന "സചിവോത്തമ"-
സ്വാമിസാരഥികഥിച്ചിട്ടും പരമഗീത-
കേട്ടുദിതവീര്യനായ്,

221

സർവ്വരാഷ്ട്രപരിബോധമാമരിയഗാണ്ഡി-
വം ചതുരുപായമാം
മൗർവ്വികൊണ്ടഥമുറക്കിയങ്ങനെവളച്ചു
തൻ ഭ്രൂകുടിപോലവേ,
സർവ്വാസുധിഷണാനിഷംഗപരിപൂർണ്ണ
സംസ്കൃതിശരങ്ങളാൽ
നിർവ്വഹിച്ചുജിതഭാരതപ്രഥജയിക്ക
ചൈത്രവിജയൻ ചിരം. (യുഗ്മകം)

സുബദ്ധപത്രം.

ശ്ലോകം	തെറ്റ്	ശരി
33	കേരക്കൂട്ടം	കേരക്ക്രൂട്ടം
34	പീലിക്കൂട്ടം	പീലിക്ക്രൂട്ടം
41	മഹട്ടാന	മഹാടാന
73	കുഞ്ഞിക്കവരു	കുത്തിക്കവരു
89	ബംഗ്ലാവു്	ബംഗ്ലാവു്
93	സ്വതി	സ്വാതി
97	ആംഗ്ലഭൈഷേജ്യ	ആംഗ്ലഭൈഷേജ്യ
137	സ്വമി	സ്വാമി
145	യിക്ഷ	യീക്ഷ
155	കലകലരു	കലകലരു
162	ഭൂവിപട്ടം	ഭൂവിപെട്ടം
192	തപമനസ്സു്	തപന്മനസ്സു്
192	കാതലായി	ക്കാതലായി
194	ഭകേതിയോംട	ഭകേതിയോടേ

99 ചാലേനാട്ടിൽ എന്നതു് ആയില്യം തിരുമേനിയുടെ കിരീടധാരണം നടന്ന 1036-ാമാണ്ടു കാണിക്കുന്നു.

പി. ജി. എൻ. കൃതികൾ.

★

		രൂ.	ണ.	സ.
1.	വനജ	0	4	0
2.	സാഹിത്യവല്ലി (കുസുമം ഒന്ന്)...	0	12	0
3.	ടിപ്പുപ്പാളയത്തിലെ സാവിത്രി	0	8	0
4.	ബാലനൈഷധം	0	12	0
5.	ക്ഷത്രിയപ്രഭാവം അഥവാ മീര	0	8	0

Apply to:

Vidwan P. G. Nair,

ALANGAD,

KOTTAPPURAM A. O.

ALWAYE P. O.

OR

The Manager,

S. G. PRESS, N. PARUR,

TRAVANCORE.

ചൈത്രാവതാരം

B 880

UNIVERSITY OF TR...
...
TRIVANDRUM

വിദ്വാൻ പി. ജി. നായർ,
ആലങ്ങാട്ട്.

Indic Digital Archive Foundation
gpura.org